

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

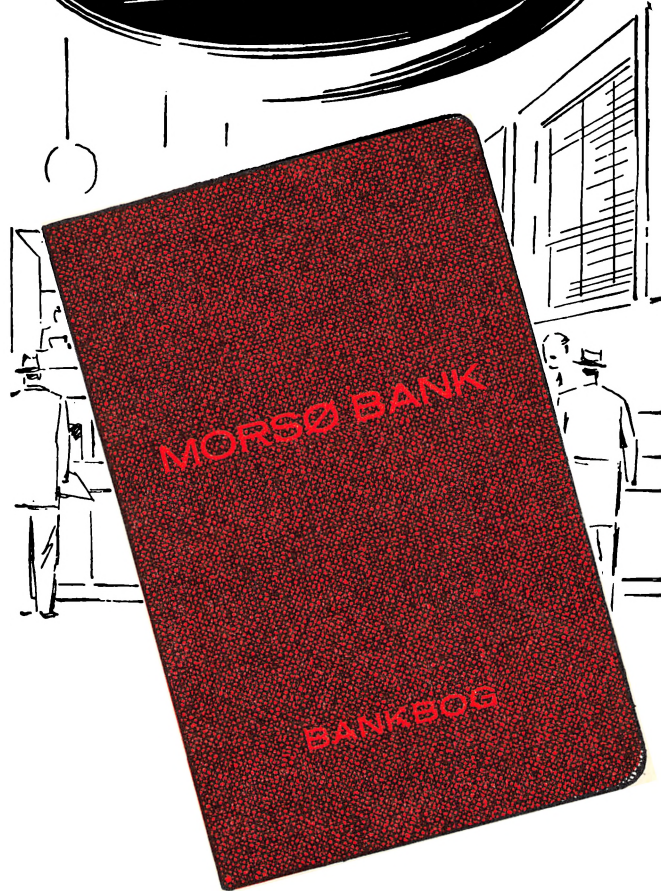
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1963

JUL PÅ MORS

*En bog
De bærer*

MORSØ BANK

Telefon 27* og 927*

Filialer: Glyngøre, Karby, Sundby og Ø. Assels

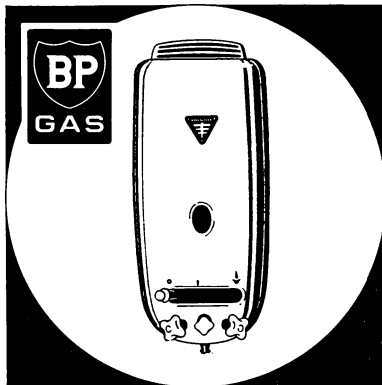
Molerværkerne Salgskontor

Morslands
Historiske Museum

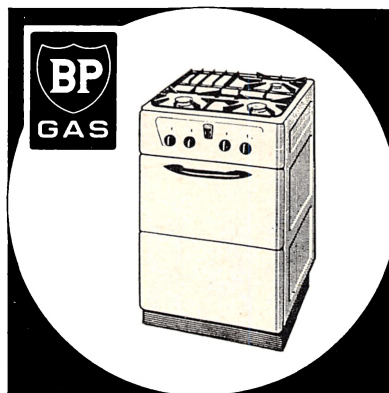
7900 Nykøbing Mors

Nykøbing Mors . Telefon 1090

Husmoderens højeste
ønske nu til jul er en
vandvarmer
fra BP-gas. Tilbud gi-
ves gerne.

BP-gas har også
mange fine
gaskomfurer
— og iøvrigt alt
gastilbehør.

**MORSØ
DEPOT**

v. E. Mikkelsen

FRØVEJ 48

TELEFON

Nykøbing M. 1394

✧
FORNUFTIGE

✧ *Julegaveidéer*

✧

✧

Kæmpeudvalg i prima knækfri
voksduge
samt alt i plasticduge

Skumgummisæder m./u. betræk

Stort udvalg i
kunstner-
og hobby-
artikler

Forliggere - Løbere - Kamin-
tæpper i ren uld

Alt i Linoleum såvel i tæpper
som i metermål

MORSØ FARVEMØLLE

Telefon 362

Indhold

Ind under jul. Sognepræst A. Kjeldgaard Knudsen ..	4
Jul i Morsingboforeningen. Sv. Aa. Brusgaard	7
Dansk fodbold nu og fremover. Henning Enoksen	8
Et møde mellem to morsingboer -. Oscar Bang	15
Jul i »Fuglereden«. Oluf E. Paaske	17
Æ Ti'k fa Yw'l. A. C. Skyum	21
N. A. Christensen - som jeg husker ham. H. Schierbeck	23
Idyl i al ærbarhed. Knud Sørensen	24
Klokkeklangen. Chr. Mejlgaard	25
De faldende ægtemænd. Kriminalnovelle af S.	28
Barndomsminder julen anno 1890. Vald. Henriksen ..	34
Nøddeknækkeren, opgaver for børnene	37
Julepuslerier, opgaver	39
Forhistorien. A. Dabl Andersen	40
Julens Engel. Morten Korch	43
Vi får far igen som en julegave. Oliver Hansen ..	44
Om Mors og Limfjordsegne. Rs. Skriver	51
Glyngøre - ung by med vokseværk. Steen Sørensen	57
Børnenes side	61
Præmierebus	62

Udgiver:

Nykøbing Cricket Club
og KFUM.

Redaktion:

Holck Andersen og
P. Maaetoft.

Tryk:

Morsø Bogtrykkeri.

Pris kr. 5,85

...jul på Mors

1963

*Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.*

Et år er atter gået, siden sidst vi sang vore gamle smukke julesalmer. Atter står vi overfor det ufattelige budskab: »Eder er i dag en Frelser født.« Vi forstår det ikke, vi må tro på, at budskabet stadig gælder - også for julen 1963 - ellers bliver det hele, så meningsløst.

Fryd og fred - nå ja, det er nu ikke det, vi fortjener, for hvor har vi været »gode« ved hinanden i det svundne år - og så tør vi alligevel tro på, at vi atter må opleve julens glæde og varme.

»Jul på Mors 1963« vil gerne gøre sit til, at julen skal blive en glædelig jul for os alle - der er julehistorier, beretninger, artikler, konkurrencer m.m. - og annoncer, der skal være med til at give Nykøbing Cricketclub og KFUM et overskud til brug i arbejdet blandt de unge, vi kommer i forbindelse med. Det er glædeligt at se de flokke af børn og unge, der samles i de to foreninger, men det koster alt sammen, derfor er vi glade for annoncerne.

Igennem artikler og beretninger har vi forsøgt at fremhæve den egn, som vi synes bedst om. Mange andre ting kunne være nævnt, men vi håber, at der også bliver et »Jul på Mors 1964«, hvor andre beretninger o.l. kan bringes. Tak til alle, der har hjulpet os med »Jul på Mors 1963« og tak for hvert et bidrag til »Jul på Mors 1964«, vi må modtage.

Send »Jul på Mors« som en julehilsen til slægt og venner. Heftet kan købes i kioskerne og hos boghandlerne.

Red.

Sparebudene fra

Sparekassen på Lilletorv

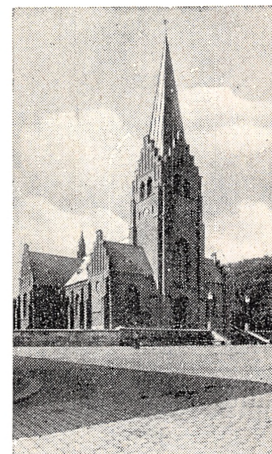
kommer over hele byen

- ★ *Mærkerne kan De købe hos sparebudet, der henvender sig hjemme hos Dem*
- ★ *De kan købe mærker fra 1 kr. og opefter*
- ★ *Mærkerne kan udbetales når som helst*
- ★ *De får renter af Deres penge, når mærkerne indsættes på sparekassebog*
- ★ *De har ingen omkostninger ved sparemærkesystemet, da sparekassen afholder alle udgifter til bud, sparehefter m. m.*

Ind under jul

Af sognepræst

A. Kjeldgaard Knudsen

»Således skriver profeten Esajas –.« Der er noget pompøst over de ord, som straks griber os og stemmer vore sind til andagt og højtid. Der er noget stormægtigt over de ord, som får os til at bøje knæ og blotte hovedet i ærbødighed og stille lytten. Vi føler umiddelbart, at her er mere end både Jonas og Salomon, ja mere end Jesajas selv. Det er ikke et menneskes forgængelige støvtunge, som her taler til os. Det er den almægtige Gud selv, vi står ansigt til ansigt med. Det er selve Guds røst, der lyder til os gennem profetens mund. Vi mindes fra vor barndoms bibelhistorie begivenheden ved den brændende tornebusk: »Kom ikke nærmere! Drag dine sko af, thi det er hellig grund, du står på.«

Det kan være smukt og godt og sandt, alt hvad digtere og vismænd gennem tiderne har talt og skrevet, og meget af det har nået den højeste anerkendelse indenfor litteratur- og kulturhistorien ved at blive betegnet som udødelig. Men hvad mon der er blevet af Shakespeare, Goethe og Kaj Munk, når de er blevet lige så gamle som Jesajas? Mon ikke – al deres fremragende digterevene til trods – deres navne er glemte, mens profetens navn vil være lige så strålende og hans budskab lige så mægtigt og virkelighedsnær, som det er i dag, hvor det allerede har overlevet adskillige tusinde år? Og sådan vil det være, fordi det profeten skriver, det budskab han har at bringe os, det er ikke et mere eller mindre luftigt fantasiprodukt, men det er noget, som er udsprunget af en virkelighed, der er større end den jordiske.

Det forekommer flere gange, at vor Herre Jesus Kristus over for disciplene eller over for den folkeskare, der nysgerrigt beundrende eller troende fulgte ham, understreger, at når han taler, så taler han ikke af sit eget, men det, som Faderen giver ham, det taler han. På akkurat samme måde forholder

det sig med profeten. Han er et fuldkommen lydigt redskab i Guds hånd. Han er Guds tunge, og derfor er der myndighed i hans røst, så den overdøver al mennesketale og får al intetsigende snak til at forstumme. I den af Gud skabte stilhed taler Gud til os gennem profetens mund.

Lad os da med vore øren lytte til og med vore hjerter modtage det budskab, profeten bringer os fra Gud. I den hellige julekvæld, i den time af året, hvor Gud Fader med skabelsen i erindring ligesom holder hele jordkloden med alle dens ellers så urolige menneskevæsener i sin hule hånd, i denne stund lyder det til os fra det høje: »Et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal være på hans skuldre -.«

Således skriver profeten, og vi tror, det er sandt – ikke just fordi verden af idag bærer vidnesbyrd om forjættelsens opfyldelse – tværtimod, men vi tror det, fordi vi har beviset i den Herre Kristus. Det er jo om sig selv, han vidner, når han siger: »Således elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« Og dette vidnesbyrd stemmer godt nok overens med profetens forjættelse, så der må være noget om snakken, at så god er Gud, at han ikke tåler at se sine skabninger lide og dø under synden. Han måtte frelse dem for enhver pris – også den højeste. Derfor gav han det bedste og dyrebareste, han havde – sin egen søn. Et barn kun, men med en konges magt og myndighed, overfor hvilken denne verdens små og store fyrster må kapitulere med deres samlede hærmagt. Ligegyldigt hvor store sejre de end vinder, så hjælper det dem nemlig ikke det allerbitterste, hvis de ikke tager skyldigt hensyn til Guds eksistens og ikke regner med den uomstødelige kendsgerning, at herredømmet til syvende og sidst ikke er deres, men derimod lagt på skuldrene af det barn, der blev født hin julenat i Bethlehems stald.

Det virkelige herredømme i himlen og på jorden er lagt i hænderne på en konge, hvis rige ikke er af denne verden, og som derfor heller ikke kan bekæmpes og overvindes med denne verdens våben, om de så er nok så djævelsk udspekulerede. Derfor gælder også kun et ord som gyldigt svar på det spørgsmål, der angår os alle personligt, hvad enten vi er husmænd eller herremænd: »Hvad gavner det et menneske, om han vinder den hele verden, men må bøde med sin sjæl?« Svaret er det ene ord: Intet!

Så er det da juleevangeliets inderste hensigt at kalde mennesker til besindelse, for at de – før det er for sent – dog må vige tilbage fra afgrundens rand. Og kan det glade budskab om frelseren, som er født os idag, ikke skabe i vore hjerter den glæde og taknemlighed, som fører os til Gud, så kan måske beretningen om langfredagens hændelser væk-

Fortsættes side 7.

Eneste vaskeri på Mors, som giver alle fordele:

Kun Deres tøj i maskinen

Dampopvarmning

Blødvandsanlæg

Ren kærnesæbe

mindre slidtage

- større

hvidhed!

– og som afslutning bliver Deres tøj gjort strygelet og rullelet

**rekord
VASK**

Nykøbing Mors . Telefon 1118

ET

PRODUKT

TRANSISTOR

TV

RADIO

BÅNDOPTAGER

vil altid være en velkommen julegave fra

MORSØ
*Jænsyn*⁷⁵

Aagade . Nykøbing Mors . Telefon 423

Forretningen med den gode service

...til hele familien

En
julegave
med
fornøft
i...

Møbler
skaber glæde
langt frem i
tiden...

SØHOLM & JENSEN

MORSØ MØBLER . Nykøbing M. . Telefon 401

Mejeriet

Engholm

NYKØBING MORS . TELEFON 537

Jul i Morsingboernes forening

I KØBENHAVN

Jeg skal som formand for denne forening forsøge at fortælle lidt om julen i Morsingboforeningen.

Allerede i 1939 kunne vi invitere foreningens børn til juletræ, en tradition, der stadig holdes fast ved. Vi har ofte haft den glæde at kunne byde imellem 150 og 200 børn sammen med forældre og tilreisende bedsteforældre fra Mors – der har fejret jul hos børnene i København – velkommen til juletræ. Det er altid glædeligt at kunne se de tilreisende hurtigt finde frem til bekendte blandt gæsterne og så høre de morsomme fortællinger fra julefesterne derhjemme i Håndværkerforeningen, Kammeraten, Fårup Forsamlingshus samt fra de mange forsamlingshuse ud over øen. Det er ikke så få minder, der en sådan aften kommer frem om mange, som nu ikke er her mere. Det er jo sådan, at vi alle ved juletræet kommer til at tænke tilbage på barndommens jul – jul i barndomshjemmet – og til de juletræer, som ens forældre var med til, og som vi derved blev inddraget i. Mon ikke det er noget, vi – uanset alder – alle ser tilbage til med følelser, som ikke kan forklares eller beskrives.

Ved vore juletræer bliver foreningens fane ført ind sammen med børnene, der derefter går rundt om træet samtidig med, at de dejlige, gamle julesalmer bliver sunget af kønne barnestemmer. Så kommer »nissemanden« og leger med børnene, indtil de får godtepose og is. Denne dag er børnenes, så ved dansen om aftenen må de ældre vige pladsen for de dansende børn.

(Ind under jul, fortsat fra side 5)

ke vore hjerter til anger og bod, så vi som skyldige børn søger ind i Gud Faders favn for dér at modtage det, vi mest trænger til, det, der alene kan hjælpe og trøste os: vore synders forladelse.

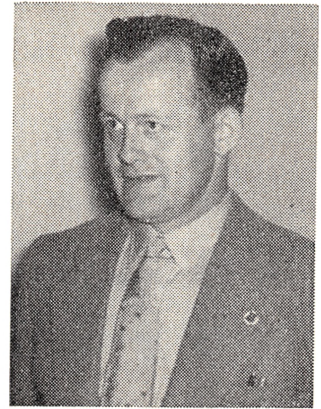
Således skriver profeten videre om det barn, der er født os, om den søn, der er givet os, at: »Han er såret for vore overtrædelser og knust for vore misgerninger. Straffen er lagt på ham, for at vi skal have fred, og vi har fået lægedom ved hans sår!« Det gamle ord om, at julen varer ved til påske, er altså virkelig sandt. Frelsesprocessen, som tager sin begyndelse i julen, når sit højdepunkt i påsken og får sin foreløbige afslutning i pinsen. Lykkelig det menneske, som med troens øje ser denne åndelige sammenhæng og føler sig på liv og død medengageret i det store opgør mellem det guddommelige lys og denne verdens mørke. For ham eller hende er det for alvor blevet en velsignet jul langt ud over julen.

A. Kjeldgaard Knudsen.

Af

MORSINGBO-
FORENINGENS FORMAND

Sv. Aa. Brusgaard

Men på anden måde fejrer vi også jul i Morsingboforeningen. Der har siden 1941 været afholdt »julestemning« i midten af december måned – en aften, der af vore ældre medlemmer bliver set hen til med forventning. Denne aften byder underholdningen på tale, oplæsning og sang. I alle årene har tidligere sognepræst Jens Nielsen ved Lucas kirken talt, og i Morsingboen for januar 1942 kan man læse følgende referat: »Ved de første sætninger af dennes tale studsede vi, ja, det gav et sæt i os, stod denne københavnske præstemand ikke dér og tiltalte os på vor egen dialekt og med et lune, som om manden aldrig har været uden for øen, jo, så minsandten gjorde han så, uden en mislyd i tonefaldet fortalte han om julens forberedelser i sit barndomshjem. « Ja, det var referat fra julestemningen i 1941, men det samme skrives nu om pastor emeritus Jens Nielsen, der hvert år siden har holdt juletalet ved vore »julestemninger« og hvert år med nyt emne, der altid handler om Mors. Efter denne hyggelige tale på Morsingbo-dialekt er pastoren gået over til at tale til os på almindelig dansk om julen og dens betydning, så vi alle er kommet i den rigtige julestemning og har kunnet gå hjem og fortsætte juleforberedelserne til julen i hjemmet.

Morsingboen har også igennem årene været budbringer om julen. Den har altid bragt artikler om julen og ikke mindst interessante artikler om julen derhjemme på Mors – skrevet af hjemmeboende morsingboer eller af de, der rejste ud, og som har kunnet give en beskrivelse af deres barndomsjul. Men mon ikke julen stadig bliver fejret på samme måde som for mange år tilbage.

Som man vil kunne se, tager forberedelserne til julen i en forening som Morsingboforeningen sin begyndelse længe før jul – med artikler til Morsingboen – sangere og oplæsere til »julestemningen« – samt forberedelser til børnenes juletræ.

Jeg håber, at foreningen i mange år fremover må være med til, at udrejste morsingboer altid vil kunne tænke tilbage på julen på barndomsøen Mors.

Til slut vil jeg gerne ønske alle på Mors en rigtig glædelig jul.

Sv. Aa. Brusgaard.

HAMA RADIO

Erling B. Sørensen

NYKØBING M.
TLF. 273

Krabbes

KONDITORI

Det lækreste brød — friskt fra ovnen!

Af vore mange

SPECIALITETER

nævner vi:

KRANSEKAGE

MAKRONKONFEKT

OSTEANRETNING

PETIT-FOURS

SMØRBAGTE KRINGLER

SMÅKAGER

Byens største udvalg i **ALT**

indenfor bageri og konditori

DANSK FODBOLD

nu og fremover

Af SEMINARIEADJUNKT

Henning Enoksen

Hvis man idag gør status over Danmarks landskampe i fodbold i 1963, bliver resultatet temmelig nedslående, 2 tabte landskampe, nemlig 0-6 mod Ungarn, 2-3 mod Rumænien, 1 uafgjort, 1-1 mod Finland samt endelig en sejr på 4-0 mod Albanien. Det vil altså sige, at vi har klaret os meget dårligt internationalt, men vil sikkert nogle sige: »Betyder det da noget, at vi klarer os dårligt i vores landskampe, kan vi da ikke være ligeglade?« Som svar vil jeg gerne give et eksempel på, hvad international berømmelse kan medføre. Der har vist aldrig været så mange medlemmer i vore sejlsportsklubber som nu, både børn og voksne, og det skyldes ganske afgjort de fremragende resultater, vore sejlsportsfolk har opnået i de internationale konkurrencer, ikke mindst Poul Elvstrøm. Som bekendt er det jo en af idrættens vigtigste opgaver at beskæftige så mange som muligt, både børn og voksne, så det betyder altså noget. Der er noget galt med dansk fodbold i øjeblikket, og jeg vil i det følgende prøve at finde frem til fejlene samt forsøge at pege på, hvordan de eventuelt kan ændres.

Uden at ville forklejne nogen, kan man vist roligt fastslå, at vi i øjeblikket mangler virkelige topspillere, men til gengæld kan man så glæde sig over, at der vist aldrig har været en sådan bredde i dansk fodbold som nu, for det er vist rigtigt, at man kan stille et landshold lige så stærkt som det nuværende. Disse topspillere, individualister, kan man også kalde dem, er en nødvendighed, når vi spiller landskampe, for det er efterhånden blevet således, at man før hver landskamp håber og tror på, at vi nok skal klare os på vores evne til at improvisere og vokse med opgaven, uheldigvis er det typisk for dansk fodbold, at vi er stærkest, når vi skal improvisere, hvorimod det straks kniber, når de ordinære ting skal laves. Denne improvisation har ikke rigtig vist sig i år, fordi vi kun har få individualister, og det er vist desværre noget generelt, at disse individualister forsvinder mere og mere, fordi moderne

fodbold i den grad er baseret på systemer og taktik, at der ikke bliver hverken plads eller råd til individualisterne, som jo ellers er det, der sætter kolorit på en kamp. Det kunne jo være, at man her havde en af grundene til det svigtende antal publikum til fodboldkampene, da folk vil se morsom fodbold med mange mål. Derfor havde Vejle Boldklub så stor succes i 1958, fordi vi ofte angreb med 7 mand og spillede efter mottoet: »Pyt med at de andre får 2-3 mål, for vi laver bare eet mål mere,« men hvad der også gjorde os populære dengang, var, at vi havde et par fremragende individualister, bl.a. den så forkætrede Knud Herbert Sørensen, som vel er et af de største talenter, der er set i mange år, men som havde så svært ved at tage kampen alvorlig i alle 90 minutter. Dette var årsagen til, at han aldrig nåede det, hans evner berettigede ham til, men vi spillere hverken ville eller kunne undvære ham.

Den væsentligste årsag til de dårlige resultater skal dog ikke søges i manglen på topspillere, men i den kendsgerning, at vi simpelthen har været for dårligt forberedt. Hvad ligner det, at vi rejser til Budapest for at møde det meget stærke ungarske hold, som tørstede efter revanche for to sviende nederlag, uden at være ordentligt forberedt. Vi spillede ganske vist en træningskamp mod det brasilianske hold, Bangu, men een svale gør jo som bekendt ingen sommer. Efter min mening begik man også den fejl at stille med et alt for urutineret mandskab, nemlig med 5 debutanter. Her burde man have set gennem fingrene med, hvordan de »gamle og garvede kæmpere« havde klaret sig og simpelthen taget et par stykker af dem med. Var forberedelsen til Ungarn-kampen ikke god, så var den endnu værre til næste landskamp mod Finland, for her fik

vi spillere det indtryk, at den kamp ikke betød noget, skønt den udmærket kunne have været anvendt som en kærkommen forberedelse til den vigtige kvalifikationskamp mod Rumænien kort efter. Først efter den elendige kamp mod Finland kom der gang i fællestøtningen, men desværre for sent. At vi så kunne have slået Rumænien uden fællestøtning, er en anden sag, og nu er der vist desværre ikke store chancer for at nå Tokyo, ærgerligt, at vi ikke vandt guld i Rom, for så var billetten jo sikret, idet vinderen automatisk deltager i slutrunden.

Hvad kan man så gøre? Ja, vi må straks i gang med fællestøtning i stil med, hvad der skete før olympiaden 1960. Hidtil har den form for træning mødt megen modstand i klubberne, fordi man selv ville disponere over spillerne, og dette er sikkert årsagen til, at det ikke har været forsøgt i år, men D.B.U. og klubberne må hurtigst muligt blive enige, så rigstræneren, Poul Petersen, kan disponere over landsholdsspillerne to gange om ugen, f. eks. mandag og onsdag. Han skal så rejse rundt til de forskellige landsdele og træne ikke blot A-landsholdsspillerne, men også B- og U-landsholdsspillerne. F.eks. kunne rigstræneren være i København mandag, Odense onsdag, Esbjerg næstfølgende mandag, Aarhus næstfølgende onsdag o.s.v., hvilket altså vil sige, at klubberne kun skal stille deres spillere til rådighed 1 gang hver 14. dag, og denne form for træning skal vel at mærke finde sted hele året rundt, ikke kun de sidste 14 dage før en landskamp. Dernæst vil jeg foreslå, at rigstræneren får en medhjælper, så han kan koncentrere sig om de forskellige landshold, medens medhjælperen, hjælpetræneren, eller hvad man nu vil kalde ham, skal hjælpe med ved fællestøtning, hvor der altid er

Ejnar Jensen

- det populære
hjørne
★

Stedet hvor sportsfolk mødes

HVORFOR IKKE
give sko i julegave?

Se de nye
SERVAS SKO

Eneforhandling

PV Sko

POUL VESTERVIG

Nykøbing M. . Telf. 148

Markvosen

Isenkram

Værktøj

o

Nykøbing M. telf. 153

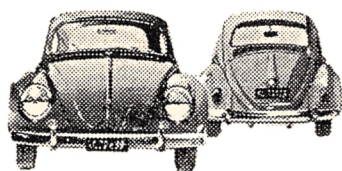
Køb af brændsel

- en tillidssag

Brændselsforeningen

Telefon 218 . Nykøbing Mors

- en topscorer

**Den kommer
man ikke
udenom...**

✱

Johs. Kirkegaard

AUT. FOLKEVOGNSFORHANDLER

Nykøbing M. . Tlf. 804 . 1010 . 1101 . 1144

brug for ekstra hjælp, samt besøge de mindre klubber for at instruere og holde foredrag. Det er ganske umuligt for én mand at klare dette store job, og det kan da ikke være et økonomisk problem, da D.B.U. er en af de rigeste afdelinger inden for Dansk Idræts Forbund. Systemet er velkendt i mange lande og fungerer overalt udmærket. En anden fordel ved systemet er den, at man på den måde kan oplære folk til rigstrænerjobbet, så man straks har en afløser den dag, rigstræneren trækker sig tilbage. I øjeblikket er det sådan, at de forskellige landshold sættes af en udtagelseskomité, medens rigstræneren ikke har stemmeret, han er kun rådgivende, og dette bør efter min mening rettes derhen, at han får stemmeret, ja måske, at han endog får 2 stemmer. De fleste steder i udlandet er det rigstræneren alene, der sætter holdet, hvilket jeg dog heller ikke ønsker, men kan man finde en mellemtung mellem det udenlandske og det nuværende danske, er meget nået.

Hvis de her skitserede forslag blev gennemført, havde vi en chance for at klare os pænt internationalt, men skal vi fodboldmæssigt på højde med f.eks. Sverige, skal der mere til, nemlig professionalisme. Må jeg, inden jeg går over til at vurdere professionel fodbold, skitsere, hvordan det eventuelt kunne praktiseres i Danmark. Som mønster vil jeg bruge det svenske system, den såkaldte halvprofessionalisme, som jeg bl.a. kender fra Norrkøping, og som fungerer på følgende måde. Spillerne får intet for at træne, men til gengæld 50 svenske kroner for at stille op til kamp. Hvis kampen ender uafgjort, får de 75 kr. ekstra, vindes kampen 100 kr. ekstra, mens tabt kamp ikke giver ekstra ud over de 50 kr. Pengene bliver ikke udbetalt efter hver kamp, men sat hen på en bankbog, og når sæsonen er forbi, bliver det gjort op, hvor meget hver enkelt spiller har til gode. En spiller har f.eks. tjent 3000 kr., men disse penge kan han ikke få udbetalt kontant. Hvis han ønsker et nyt gulvtæppe, får han udstedt en gavecheck til pågældende firma. Man gør dette for at forhindre, at alle pengene eventuelt soldes op i løbet af kort tid. Sådan er det svenske system, og sådan kunne jeg tænke mig det indført herhjemme, hvis vi altså skal være halvprofessionelle. Lad os se lidt på fordele og ulemper ved det, og så vil jeg lade hver enkelt læser selv afgøre, hvad der er bedst. Der er ingen tvivl om, at spillet vil blive bedre, hvis det bliver indført, for det har man talrige eksempler på fra udlandet, og det vil sikkert igen medføre, at der atter kommer mange tilskuere til fodbold. Det vil også medføre, at mange unge talenter kom frem i forreste række, fordi de store klubber jo så simpelthen vil købe de talenter, de har brug for. Klubberne vil nemlig ikke selv køre med nogen stor ungdoms- og seniorafdeling, da det ko-

HENNING ENOKSEN
— på vej mod landskamprekord?

ster for mange penge, i bedste tilfælde vil en halvprofessionel klub have et juniorhold, et ynglingehold samt et reservehold, hvilket altså vil sige, at den store ungdomsafdeling vil blive skåret væk. Dette må ikke ske, men skal man se nøgternt på situationen samt se den fra klubbernes side, så er der ikke spor tvivl om, at den store ungdomsafdeling er meget problematisk, idet kun en brøkdel af de mange drenge bliver til noget, og desuden koster den klubben mange penge. Jeg har endog set, at en meget kendt træner, forøvrigt en stor idealist, har udtalt, at man bliver nødt til at nedskære ungdomsafdelingen, hvis man da ikke går over til halvprofessionalisme, på grund af det svigtende publikumsantal og dermed mindre penge til klubberne. Som man ser, er det meget svært at overse og svært at tage stilling til. Min personlige mening er den, at jeg ikke har noget imod halvprofessionalisme, hvis det vel at mærke ikke går ud over vores store ung-

domsafdelinger, men på den anden side vil jeg hellere beholde den nuværende ordning, så skal man blot lade være at stille for store krav til os.

Der er selvfølgelig også den mulighed, at man indførte den rene professionalisme, men den vil afgjort ikke kunne trives her i landet, bl.a. fordi der simpelthen ikke er så mange penge i dansk fodbold, og desuden tror jeg heller ikke, at den form for fodbold passer til de danske spilleres mentalitet. Jeg plejer at sammenligne professionel fodbold med et cirkus, idet spillerne er artisterne, som får penge for at optræde med deres færdigheder, og som skal *kunne* deres ting. Kan de ikke det, huler publikum, og de risikerer at blive solgt. Derfor vil jeg sige, at der ikke er nogen grund til den store forundring rundt omkring i landet, fordi jeg sagde nej tak til en halv million, når man tænker på, hvordan ens tilværelse ville komme til at forme sig. Jeg har alle tiders gode stilling og nyder mit arbejde, spiller fodbold for min fornøjelse, hvorfor skulle jeg så bytte det væk med en mere usikker tilværelse. Man kan jo da købe guld for dyrt.

Der er mange andre problemer ved en eventuel overgang til en eller anden form for professionalisme. Skal det gælde alle tre divisioner, og skal bonussen være den samme? Skal ledere have penge? Skal der betales skat af disse penge? o.s.v. Disse

spørgsmål vil jeg lade stå åben til en eventuel senere diskussion, men uanset hvordan man end vender og drejer sagen, så vil der blive mange problemer at tage stilling til ved en eventuel overgang.

Gang på gang bliver vi spillere stillet over for spørgsmålet: »Hvorfor taber vi altid til Sverige?« eller »Hvornår slår vi Sverige?«, og herpå vil jeg gerne svare: Selvfølgelig kan vi slå Sverige, men det kræver, at vi spiller op til vores allerbedste, og det er ikke nok, at svenskerne spiller dårligt, det så vi tydeligt i 1961, da vi tabte 1-2, selv om det svenske hold absolut var til at tale med. Grunden til, at vi taber så tit, er ganske simpelt den, at svenskerne er en hel del bedre end vi, og hvad der måske er det allervigtigste: Svenskerne har en helt anden indstilling til den slags kampe end vi, idet de går på banen med den indstilling: vi *skal* vinde. Danskerne siger noget i retning af: vi vil gerne vinde, men kan vi ikke, så er der ikke noget at gøre ved det. Trods disse forskelle tror jeg, at det snart lykkes at slå Sverige.

Hidtil har jeg kun beskæftiget mig med topfodbold, men jeg vil også gerne, at der gøres noget mere for sekundafodbolden. Rundt omkring i de små klubber findes der en mængde talenter, som kunne blive til det helt store, hvis de bare blev opdaget, og vi har jo efterhånden mange eksempler på, at disse

Blikkenslagerarbejde

Vand - Gas

Sanitet

Centralvarme

Chr. Pedersen & Sønner

Algade 20 . Telf. 129

Nykøbing Mors

Den billigste

el-installation De får

når til **Quist & Søn**
De går

Grønnegade 18

— og så kommer vi overalt

talenter fra vore småklubber er kommet på vore forskellige landshold. Må jeg have lov at komplimentere generalsekretær Hyldstrup for hans glimrende idé med talentturneringen, som jo er blevet en stor succes, men jeg ville gerne, at man gik videre, f.eks. at man inviterede disse talenter fra småklubberne en uge på en af vore idrætsskoler som en påskønnelse for godt spil. Ja, man kunne jo gå så vidt at spille unionskampe for talenterne fra ikke-divisionsklubber, jeg véd, det ville være en stor opmuntring for småklubberne og deres talenter. Mens jeg er ved småklubberne, må jeg så have lov at give dem et godt råd: læg jeres træning om! Jeg har selv spillet i en meget lille klub, vi havde f.eks. kun 1 bold, som blev brugt både til træning og til kamp, så jeg véd udmærket, hvordan træning foregår: man står 7-8 mand og skyder på mål, spiller eventuelt lidt til 2 mål, og så har man trænet. I stedet bør man træne det elementære, nemlig at kunne sparke rigtigt til en bold, tæmning af bolden på forskellige måder samt ikke mindst heading, hvor vi sammenlignet med andre lande står på begynderstadiet. Træn først og fremmest disse ting og vær aldrig bange for at træne alene. Der er ingen tvivl om, at en ændring i træningsformen vil højne standarden i sekundaklubberne til glæde for både spillerne og publikum.

Til slut vil jeg på spillernes vegne sige tak til publikum for deres store støtte i vores kampe, i særdeleshed i landskampene mod Rumænien og Albanien, og det var ikke jeres skyld, at vi tabte førstnævnte kamp. Må vi fortsat få lige så stor støtte i de kommende kampe, så vi undgår skandalescenerne fra landskampen mod Finland. Jeg forstår udmærket, at publikum var utilfredse med spillet, men det hjælper i hvert fald ikke at rakke ned på enkelte spillere, tværtimod bevirker det kun, at disse spillere bliver så nervøse, at de slet ikke kan spille. Det skal være mit store ønske, at vores store publikum ville lade være at rakke os ned, når vi spiller dårligt, for vi er selv klar over det, på den anden side skal publikum ikke kun holde med os eller hjemmeholdet. Honorer enhver form for godt spil, uanset om det vises af udeholdet. Hvis vi nu alle står sammen: spillere, træner, ledere, pressen og publikum, så kan vi ganske afgjort igen få vores kære nationalsport op på det niveau, hvor vi alle gerne ser den: en fodboldnation, der er respekteret ude omkring, for vi vil jo alle gerne igen opleve storhedstiden fra olympiaden 1960. *H. Enoksen.*

KØB DYRE GAVER BILLIGT på »jubilæumsårets« julesalg

Der er masser af fordelagtige tilbud til julegaver

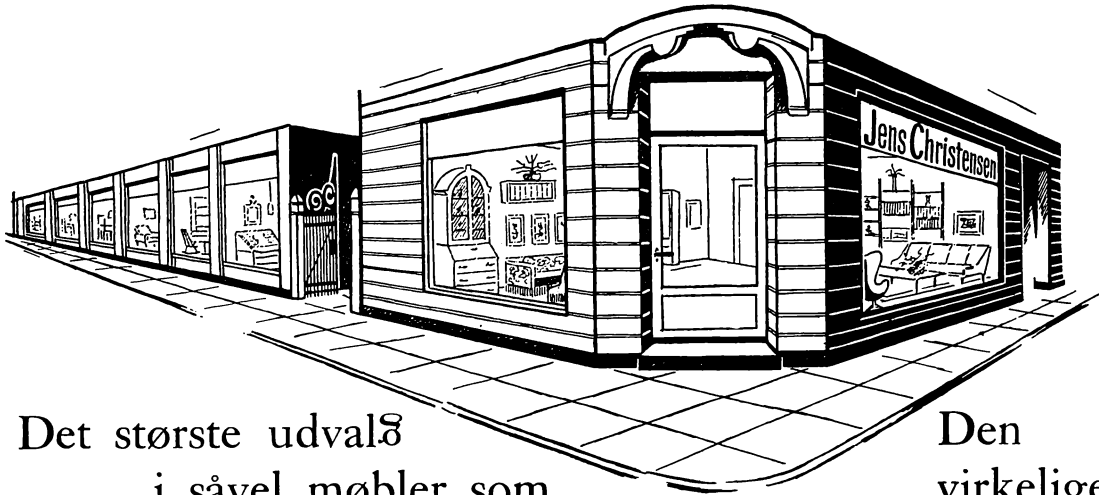
**Tag børnene med på fuleindkøb og lad dem deltage i lodtrækningen om
julenissens dejlige ønskegaver**

Køb julegaver til hele familien under »et tag«

H O S

NIELS JENSEN & SØN

 247*

Det største udvalg
i såvel møbler som
gulvtæpper

Den
virkelige
fagmand

JCMØBLER

v. H. Christensen, Møbelarkitekt . Havnegade 6 . Telefon 192

Smedemester

Telefon 630
Nykøbing Mors

KNUD LARSEN

Ny Vask

Telefon 282

Send Deres tøj til Ny-Vask,
vi anbefaler os med:

*Våd vask, tør vask, rulle-vask
og arbejdstøj. Benyt vor baby-
vask, færdig samme dag.*

Tøjet hentes og bringes.

NY-VASK Klingenbergsgade 20a

Hjulafbalancering

Nyt auto- og

landbrugsgummi

Vulkanisering

MORSØ GUMMI A/S

Grønnegade
Nykøbing Mors . Telefon 322 - 823

**Alt i glas
til nybygninger**

Stort udvalg
i malerier

JØRGEN TOLMER

GLARMESTER . TLF. 341 . NYKØBING M.

Et møde mellem to Morsingboer på vestfronten 1918

Da „Jens Sømand“ fra Nykøbing og smedens søn fra Tødsø traf hinanden nord for Verdun

Rundt om i verden sidder der Morsingboer, hvis tanker særligt nu ved juletid går hjem til fødeø og -egn.

Ovre i det fjerne, solrige Californien boede en af min barndoms legekammerater ved navn Jens Jensen, som sikkert flere gamle Nykøbingensere husker under navnet »Jens Sømand«. – Det er vel ca. 55 år siden, at Jens drog ud, men hver jul får jeg brev fra ham, og han skriver næsten altid noget som:

Når jeg sidder alene og lukker øjnene, oplever jeg min barndoms jul, kan se sneflokkene dale, kan huske Martin Holm råbe, det er »Skomagerdreng«, ser kilkene på kirkegårdsbakken, ser skøjtølberne på kanalerne og fjorden og hører Nykøbings kirkeklokker kime julen ind. – Hvad vil jeg ikke give for at opleve det igen!!!

Mangt og meget har Jens fortalt mig om sit liv bl.a. på de store have og følgende morsomme oplevelse fra sin deltagelse som USA soldat i den første verdenskrig:

Det var i efteråret 1918 – ved Meusefloden – nord for Verdun, hvor vi lige var kommet fra. Vi var på vej ud i linjen for at give »Boscherne« gas, vi rykkede frem i striber, en række på hver side af en vej, med god afstand mellem hver mand, vi skulle være forsigtige, der kunne ventes tyske »hilsener« hvert øjeblik, da en fjendtlig ballon hang oppe i luften og spionerede, og vore flyvere viste sig ikke, og ballonen lod ikke til at kunne knal-des ned.

Bedst som vi nu går, opdager jeg mellem nogle træer et stykke fra vejen en halvskjult, camoufleret lastbil, som så lumsk ud til at kunne have proviant om bord. Da jeg var skrupsulten, hvisker jeg til en kammerat – også en dansker: »Du, lad os lave et nummer og undersøge den bil lidt nøjere, måske har de noget, der kan ædes.« Den var han straks med på, og vi gled lige så stille ud af rækken og kravlede derover. Vi traf 2 mand ved den og spurgte

dem, om der var noget i »Trucken«, der kunne spises? Chaufføren sagde, at noget havde de, som var taget fra tyskerne, men om vi kunne spise det, var noget helt andet, for det var noget, der kaldtes »rugbrød«. – *Rugbrød!* udbød vi vildt henrykt, jo det kunne han lige stole på. Der var ingen ting på jorden, vi hellere ville smage engang igen.

Så er I vel en slags skandinaver! sagde han, for tyskere er I jo ikke, og jeg er dansker.

Jo, det var vi da også. Jeg spurgte ham så, hvor han var fra. Fra Mors, sagde han. Næ, nu skal du have tak, sagde jeg, det er jeg også! Vi kom rigtig i snak, og det viste sig at være smedens søn fra Tødsø, og jeg kunne fortælle ham, at jeg havde gået til præst med hans søster!

Han fortalte os, at krigen snart var slut, at tyskerne nu var så møre, at man kunne vente deres parlamentær allerede næste morgen over linjen, glade blev vi, og alt, hvad han fortalte, kom til at passe på en prik! Nå, men dette her pjæk gik desværre ikke længere, vi sagde farvel og tak og stejlede af sted med vort rugbrød for igen at slippe op til vort regiment på en pæn måde. Vi fandt det og havde jo den store nyhed om den nære fred med og fik derfor ingen ubehageligheder for vor lille, private afstikker.

Men den sidste krigsnat blev hård. Skydningen blev værre og værre, kanonerne brølede, og granaterne sprang imellem os, så vi måtte flytte os. Vore officerer må have syntes, det var en underlig måde at behandle os på på det sidste, for klokken 4 om morgenen lød signalet til angreb, og vi stormede frem og gav »Fritz« en ordentlig gang gas og flammer, ryddede en del tyske maskingeværreder, og min patrulje tog 20 fanger, hvad nu ikke var noget at prale af, for »Fritz'erne« var nærmest glade over at overgive sig på det tidspunkt af krigen, bare for at få mad og cigaretter. Jeg tog to, som pludselig dukkede op foran mig med hænderne rakt i vejret, de kunne lige så let have skudt mig, men det var under hele krigen, som en højere magt holdt hånden over mig, når mine kammerater faldt til højre og venstre!

Oscar Bang.

- til julebordet

Stort udvalg af:

Okse, kalve og
flæskesteg
Alt i hjemmelavet
pålæg samt
gæs, kalkuner,
duer og høns

SUHL . TELF. 258
Aagades Slagterforretning

Lad os klare julebagningen for Dem

Vore specialiteter i småkager og brune kager anbefales. Vore forhandlere modtager gerne Deres bestilling.

Andelsbageriet . Nykøbing M.

Børnenes største julegave-ønske finder De her

Dukkevogne, biler, go-
cart, tricykler, løbe-
hjul, legeborde, comb.
legebordssæt i chrom,
stål m. m. Alt i senge,
barnevogne og udstyr.
Altid først med det nye.
Kravlegårde til salg og
udleje.

Køb i specialforretningen, det betaler sig

Morsø Barnevognscentral

v. A. Svane . Nygade 15 . Nykøbing M. . Telf. 550

Vand - gas

Sanitet

**Central-
varme**

Oliefyr

Georg Schyum

Telf. 1015 . Kastanie Alle 36 . Nykøbing Mors

OLUF E. PAASKE:

Jul i Fuglereden

*blandt Armeniere i
det nære østen*

Det er nok almindelig kendt, at vore danske jule-
skikke langt fra er internationale, skønt de i sig
selv er en sammensmeltning af forskelligt, både
hjemmefødt og udenlandsk. Dette opdager man
snart, når man nogle gange har været med til at
fejre jul under fremmede himmelstrøg, f.eks. som
jeg, der gennem 15 år har været med til at lede bør-

nehjemmet »Fuglereden« for armeniske børn og
derfor kender en hel del til at fejre jul med arme-
niere i det Nære Østen.

For det første vil de fleste nok få et chok ved at
høre, at man i orientens gamle kirker (derimod ikke
hos katolikker og protestanter) fejrer julen den 6.
januar. Bag dette ligger selvfølgelig den enkle
kendsgerning, at ingen i virkeligheden véd, hvil-
ken dato Frelseren blev født. Hvis nogen af de to
datoer, 25. december eller 6. januar, skulle træffe at
være den rigtige, taler sandsynligheden nærmest for
6. januar, ikke mindst fordi vi kender grunden til,
at vor vestlige kristenhed bestemte sig for 25. de-
cember: det var hovedsageligt for at fortrænge den
hedenske Saturnaliefest, som netop lå på denne
dato.

Som dansker i Orienten oplever man derfor det
sælsomme, at man først kan fejre jul med sine egne
på den tid, vi er vant til, uden at de ortodokse
kristne omkring én blander sig deri; i hvert fald

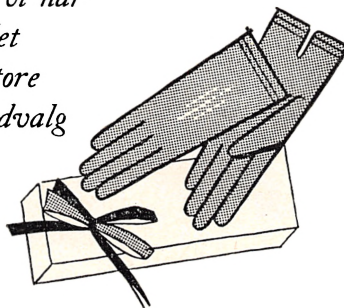
Herrefrisør

Algade 19

Aug. Rasmussen

Mangler De en ide til en gave

*- vi har
det
store
udvalg*

**3/4 lange vinternylonhandsker
3/4 lange forede skindhandsker**

Nørgaards Lædervarer

Kirketorvet . Nykøbing M. . Tlf. 918

Se vort julekatalog. Der
er mange gode gaveidéer.
Gør Deres juleindkøb
hos...

*Jørgen
Brandt*
TELEFON 400

Isenkram . Udstyr . Sport

Bernina Symaskiner

v. J. Andersen

Nykøbing Mors telefon 606

NYTTIGE Julegaver

Køb praktiske og nyttige julegaver. Vi har til alle priser

hos

Vald. Blaaberg Telf. 460

Se vore udstillinger

glad og chick
med briller fra

Special Optik

Vestergade 6 . Telefon 46

AKSEL ERIKSEN

»BANGS GAARD«

Nykøbing M. . Tlf. 93

Alt i specialiteter

mærker man ikke andet til dem, end at ens armeniske venner højst sandsynligt vil komme på en kort visit på vor juledag for at udtrykke ønsket om en god højtid, eller, hvis de er for langt borte, sende én et julekort med samme gode ønsker, for orientaleren er høflig og glemmer ikke sine venners store højtidsdage.

Dernæst oplever man så et par uger senere at være med til at fejre den orientalske jul, der ligesom vor begynder aftenen før, altså den 5. januar, bl.a. med forskellige ceremonier i kirkerne; højdepunktet nås ved midnatstid, da klokkerne ringer, og julen begynder. Hele julenat vandrer grupper af unge rundt til de forskellige hjem: der gøres holdt foran hver dør og synges én eller to julehymner, og så fremsiger man julehilsenen:

»Kristus er født og har åbenbaret sig.«

– hvorefter døren helst skulle gå op, beboerne komme frem og svare, som skikken byder: »For jer og for os et stort glædesbud.«

Så hører der et traktement til, for heller ikke i Østen må man »bære julen ud«; man kan byde sangerne en masse gode sager, hvis man har lyst og råd, men blot et bolche eller et glas vin er fuldt tilstrækkeligt. Ofte når de unge sangere slet ikke at komme i seng julenat, så det kan undertiden være en lidt klatøjet ungdom, præsten har for sig i kirken julemorgen. Men i kirke skal man, om man så ikke har været der det meste af året (atter en lighed med os?), og til alters skal man helst også, enten på første eller anden juledag.

Det er altså først og fremmest en kirkens og det glade budskabs fest, når der fejres jul i Østen. Juletræ, gaver, masser af mad, som vi kender det, hører slet ikke med. Derimod hører det med, at man må rundt til alle sine venner og bekendte og ønske glædelig jul. Der er oftest ikke tid til at sidde mere end få minutter hvert sted, men man prøver at nå ruden rundt den dag og den næste, for et hjemmsanseelse afhænger ikke så lidt af, hvormange gæster der kommer. De enkelte familier deler sig i to grupper: første dag går den ene gruppe ud på visitter, og den anden bliver hjemme og tager imod, næste dag bytter man så. Også præsten skal hele sin menighed rundt, men for ham gælder den regel, at han har 40 dage til sin rådighed; alligevel må mange præster i den periode besøge mindst 20 hjem pr. dag for at nå det. Hvert sted sætter husmoderen brød, salt og vand på bordet og samler familien i kreds omkring. Så brænder man en klump røgelse, som er tegnet på bøn og tilbedelse. Præsten synger julehymnen, læser en bøn, festens evangelium, fadervor og en velsignelse over hjemmet og alle, som hører til dér. Og så må han videre. Men først må også han, som alle andre, sidde ned bare to minutter og nyde et eller andet.

Anden juledag er der igen gudstjeneste i alle kirker, men derefter et mere vemodsfyldt besøg at aflægge: nemlig på kirkegården ved ens kæres grave. Man bringer som oftest ikke blomster med, derimod vokslys og røgelse. Også her er kirken med; den har et lille ritual, som hedder »sjælefred«, og som præsterne læser ved de enkelte grave, når det ønskes, og iøvrigt bruger som en fælles andagt.

Det er både stemningsfuldt og oftest højtideligt at være med på kirkegården: dog kan der undertiden blive en del højlydt jamren og græden, men østerlændinge bruger nu engang ikke at skjule deres følelser, så det værner man sig til.

Og hvor bliver det så af alt det andet – gaverne, træet m.m.? Intet af dette hører til armenisk jul, der, som det nu er fortalt, er en kirkens, hjemmets og de hensovedes højtid, alt midtsamlet om det glade budskab, at Kristus fødtes og åbenbaredes. Men derimod hører alt »gøglet« hjemme til *nytår*, både det af lokal oprindelse og alt det, der som juletræet er kommet andetsteds fra.

Nytårsaften spiser man godt og længe, man giver hinanden gaver og har det fornøjeligt, man tænder juletræ, bedre: nytårstræ, rundt om i mange hjem, og man har måske besøg af »nytårsfatter« (julemanden). Hvis der er råd til det, skal man have nyt tøj til nytår, eller i hvert fald et par nye sko.

Hele natten går med fest, ikke mindst blandt ungdommen. Nogle steder går det ikke pænt til, men de fleste unge vil nok benytte anledningen til at vandre rundt om i natten til venner og bekendte, ganske som julenat. Nye skikke dukker op for en tid eller for stedse: en del unge benytter nattevandringen til at samle ind til et velgørende formål, for den nat sidder skillingen løs selv hos orientaleren. Midnatsgudstjeneste bruger vi. bl.a. på »Fuglereden«; mange, også udefra, synes, det er meget højtideligt, og kommer med glæde.

Det er vanskeligt at overdrive betydningen af, at alt gøglet er holdt borte fra julen og i stedet samlet om nytår. Julen bevarer sit glade budskab fra Gud, uden nævneværdig forstyrrelse af uvedkommende ting. Og til nytår slår man sig løs med fest og fornøjelse i de former, hver enkelt familie sætter pris på.

Endnu et særpræg ved armeniernes jul skal nævnes til slut. Den fejres i kirken ikke blot til minde om Jesu fødsel, men også om hans dåb i Jordanfloden. Direkte oversat hedder festens navn: »Hellig

SIMON SCHØLER
Tlf. 658 Grønnegade 10
NYKØBING M.

1/5 Nykøbing
Nye Tømmerhandel

Grønnegade . Nykøbing M. . Telf. 76 - 887

Alt i moderne

MØBLER

AGNER HVASS

Telefon 946 . Ringsgade . Nykøbing Mors

»Antares«

SKRIVEMASKINER

Kr. 495,00

Kontant pris ÷ 20⁰/₀. Den private mands skrivemaskine.

Niels Schmidts

Boghandel

Telf. 178

morsø olieovn 1003

Morso olieovn 1003 er forsynet med en luftkontroller. Brændstof: Gasolie eller petroleum. Farve: Olivengrøn med perlegrå forplade. Højde 92 cm, bredde 54 cm, dybde 40 cm. Ydelse: 6000 cal./t.

 AKTIESELSKABET
N.A.Christensen & Co.
 KGL. HOFLEVERANDØR
 NYKØBING MORS

Kom ind i **BANKEN**

og tal med os om de skattelettelser, De kan opnå ved de forskellige opsparinger, der findes med hensyn til skattebesparelse, vi nævner:

Kapitalbinding
Børneopsparing
Indekskonto
Selv pensionering
Kapitalpension

Men lad os tale om, hvad der netop har interesse for Dem.

Morslands Folkebank A/s

Kontorstæder:

Redsted,
 Sejerslev
 Vils,
 Ø. Jølby.

Fødsel og Døb«. Derfor vil der i de fleste kirker være mange børn, som skal døbes i julen; man har opsat det til den store højtid for Ham, som selv gik gennem dåbens vand. Dåben er efter gammel skik ved neddykkelse, hvilket selvfølgelig giver anledning til en del hyl og skrig fra de små, og tilhørende smil hos menigheden; smilene bliver ikke mindre af, at gudfaderen, som bærer barnet, efter folkets skik er en mand, ikke som hos os oftest en kvinde, og kun få mænd kommer fra den opgave nogenlunde fikst. Men smil eller ikke smil: dåbens nåde er den samme, den kender også armenierne, såvel som vi, og derfor er dåbsdagen en stor familiefestdag.

Jul er jul, overalt hvor kristne findes. Men budskabet kan skjules mer' eller mindre under uvedkommende påfund. Armeniernes jul kan minde os om noget væsentligt: at vi samles i kirken og i vore hjem for at minde hinanden om Frelseren, der fødes, og glæde os over Ham. Og vi samles om døbefonten for at modtage borgerskabet i Hans rige.

Oluf E. Paaske.

Æ Ti'k fa Yw'l

Æ Ti'k fa Yw'l æ mørk å gro',
 æ Su'lskjændaw' æ al'ti fo',
 æ Wæj'le æ så kåld' å ro',
 te Fålk wæl hælst i Skjyw'l.
 Mæn dæ æ Spæn'ing mæl dæm smo',
 di ønsker blåt, æ Daw' ska go',
 di sna'kker åm' å tenker po'
 hu læng' dæ æ te Yw'l.

Mæn dæm' dæhjæm' hå slij'dsom Daw'
 fræ Må'r te Aw'ten mo di jaw',
 å ska dæ laves Yw'elgaw',
 så tå' de å æ Næt.

Dæm, dæ hå ræn fu myj' å law',
 æ Fålk, æn alti mo beklaw',
 æ Ti'k fa Yw'l æ dæm æn Plaw',
 å di ka hi'l ky træt.

Mæn næ' æ Fæj'st te sidst æ end',
 så sku di da hå' Stå'n å lend',
 så di dæn Fræd å Row' ku fend',
 di njæsten hi'l hå mest.

Mæn nu' mo nyw'es mæ æn Mend'
 åm Plegt, dæ ku blyw we å bend',
 åm Tøng', di e't ku øwewend',
 så Yw'l bløw tåm' å trest.

Hwis wi lo øwløs Aslen wæ'r
 å menke mæ de stræng' å swæ'r
 å tow' æ sen'e hæ'r å dæ'r,
 de nowest nåk ilyw'l.

Så wild' di åsse bæjer læ'r
 å sjøng' æ Salmer, kjænd' å kjæ'r,
 å håld æ Ywelbuj i Æ'r
 å fo' æn gle'dle Yw'l.

A. C. Skyum.

Aut. General-Motors-Forhandler

Arne Rabenhøj

Nykøbing Mors

Telf. 555 - 556 - 557

Alt til Haveanlæg:

Havefliser

i alle størrelser og nyeste faconer

Plantesten

graa, brune og hvide

BLOMSTERKRUKKER

FIGURER

FUGLEBADE

HEGNSSTOLPER

KANTSTEN

PARASOLHOLDERE

SOKLER TIL SOLURE

Morsø Flisefabrik

v. S. H. SIMONSEN

Markedsgade 84, Nykøbing Mors

Telefon 775

S. H. Simonsen

Regnskaber

Statusopgørelser

✱

Markedsgade 84

Nykøbing Mors, tlf. 775

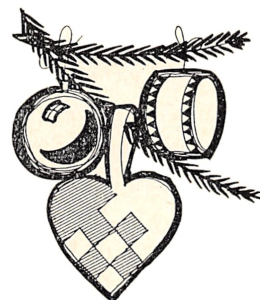
H. Hansens Boghandel

Nykøbing M.

Telefon 91-1291

NU SKAL DER SLÅES PÅ

Juletrømmen

for den dejlige tid er atter kommen,
hvor vintertøj og andet godt skal købes
og julegavehemmeligheder ej må røbes!!!!

- - - dog! - noget nyt vi ej fortæller,
når vi si'r, at de bløde pakker er det

Algades Varehus - der sæl'ler!

N. A. Christensen

- som jeg husker ham

Overretssagfører *Hans Schierbeck*, København, den mangeårige formand i jernstøberiets bestyrelse, er i familie med grundlæggeren *N. A. Christensen*, og fortæller her nogle personlige erindringer om den gamle jernstøber.

N. A. Christensen var gift med min mormors søster, følgelig kaldte vi børn ham onkel Christensen og kaldte hans kone tante Marie. Der stod respekt i familien om onkel Christensen, han var tung i skikkelse og fåmælt, og så var han »millionær«, et ellers ukendt fænomen i familien. Min første erindring anbringer ægteparret i »Panoptikonbygningen«, (Vesterbrogade 5 i København), hvorfra der var udsigt til Frihedsstøtten og færdslen dér forbi og – langt interessantere – til de tog, der fra den gamle hovedbanegård rangerede tværs over Vesterbrogade, medens en mand gik foran og klemte med en stor klokke. Gav man onkel Christensen hånden til goddag eller farvel, fik man 2–3 fingre stukket ud, ledsaget af en utydelig brummen, medens tante Marie, tynd og mild, var anderledes omsorgsfuld. Desværre fik hun tuberkulose, dengang en hyppig sygdom, og i den anledning fik ægteparret frøken Marie Kleisdorff i huset som selskabsdame og husbestyrerinde; hun var intelligent og fornøjelig og blev i hjemmet lige til onkel Christensens død i 1914 og spillede en stor rolle som formidler af de indbyrdes stridende kræfter, der udefra søgte at gøre sig gældende. For at skaffe bedre luftomgivelser købte onkel Christensen digteren Carit Etlars villa i Gentofte og sendte også tante Marie til Vejlefjord sanatorium; sidste sted skænkede han som tak en bro over en kløft, mon den – broen – findes endnu? Tante Marie døde i århundredets begyndelse (1903?)

til dyb sorg for onkel. Han flyttede senere til en stor villa på Gersonsvej i Hellerup, og her døde han i 1914.

Når onkel Christensen i århundredets begyndelse besøgte Nykøbing, boede han i »Messerschmidts villa«, hvor nu støberiets hovedkontor ligger; her kom jeg i mine sommerferier og traf onkel, som på sin mutte måde bød mig velkommen; indbydelsen kom dog ikke så meget fra ham som fra min kære tante Thora Trap, som i de første år førte hus for onkel i Nykøbing. Forskellige af hans børnebørn traf jeg også her, sjældnere i København, men børneven var onkel Christensen ikke, det ærgrede ham, at de alle var piger: »der kommer kun tøser i vor familie.« Jeg kunne have undt ham at se alle de drenge, som de to senere generationer har præsteret. Med en af datterdøtrene udtrykte han dog sin tilfredshed, da hun forklarede ham, at hun aldrig røgte tobak eller spiritus: »Du er en bette go' pige, her har du en skilling,« og så fik hun – en femøre. Nøjsom var onkel i al sin færd, vestjyden prægede ham; han røg sin lange pige (sikkert billig tobak); blev han budt en cigar, røg han den; men den ligesom ikke klædte ham. På fabriken færdedes han altid i træsko (pudsede i kakkelovnssværte), tungt og sindigt med stok i hånden; men øjnene hans var der ikke noget i vejen med; han så alting og kendte næsten alle arbejdere, navnlig de gamle; fabriken var hans ét og alt. Provst Vilhelm Hansen sagde ved hans begravelse: »Som i sit inderste væsen, således var han også i sin ydre skikkelse en arbejders type – en arbejder, der satte spor.«

Jeg har kun gode minder om onkel Christensen; som ung sagfører viste han mig sin tillid ved at gøre mig til værge for hans yngste søn, som havde svært ved at klare sine pengesager, (rigdom er så vist ikke garanti for lykke, kun kvittering for et stykke arbejde). Han var i det hele ikke uvillig til at hjælpe – i al stilfærdighed, men fik tit utak. Typisk var det, at da han havde ydet en ung nykøbingenser et godt lån, og denne senere kom og tilbagebetalte det, var onkel ganske overvældet, tilbagebetaling af lån var han ikke vant til.

Han var en realiteternes mand, den gamle: En ung mand søgte og fik støtte hos ham til at starte egen forretning, han vævede vidt og bredt om, hvad penge der skulle til de og de udgifter. En stund hør-

MALERFIRMAET

Larsen & Larsen

Nykøbing Mors

Telf. 269 - 914

Julegaver

Stort udvalg i Mode-
og Tricotagevarer. De
køber det billigst hos

HVASS

Mode og Tricotage

Vestergade . Telefon 1350

**Johansen
& Petersen**

Tømrermestre

Filtørborggade
Nykøbing M.
Telefon 1139

Aage Clemmensen

Nykøbing M. . Telf 170-1070

te onkel tålmodigt på ham, men pludselig skar han ind: »Til H ... med alle de udgifter. Hvad indtægter kan du få?« Lune havde han, det kunne lyse ud af ham, og han kunne stille nyde en god historie, men jeg har aldrig selv hørt ham sige en vittighed eller gengive en historie, han var den tavse dansker, der gennem slid og ved evnen til at finde de rette medarbejdere skabte Morsø Jernstøberi. I København kaldtes han vel mest fabrikant, men i Nykøbing var han »Støweren«, og når fabriksfløjterne hylede ved middag eller fyraften, sagde byen: »Nu tuder æ støwer.«

Hørsholm den 9. oktober 1963.

Hans Schierbeck.

Idyl i al ærbarhed

Foldede hænder på foldede maver
og alt på sin rette plads:
En bæk til mætheden
og et landskab til en forventet solnedgang.

Lydene er få.
En hund gø'r i det fjerne
(som lyden af en klokke
i en undersøisk kirke),
transistorradioen skælver stille,
og bugen mumler de gamle, vemodige sange.
Og du du,
din varme nærhed,
din nærheds varme.

Perfekt iscenesættelse.
Solen falder med stigende hast mod horisonten,
rødere, rundere, større, grådigere,
suger al fylde ud
af denne
den bedste af de forhåndenværende verdener.

Vi lukker os fast om vore indre rigdomme,
holder på vejret, holder på vandet, holder på
formerne,
mens træerne bli'r silhuetklip omkring os,
og fuglene klapper sammen med dumpe lyde.

Det mørkner.
Atter ånder vi
forsigtigt og prøvende
mellem sortmalede kulisser.

Bænken knager under os.
I os overnatter klodens tyngde.

Knud Sørensen.

KLOKKEKLINGEN

Af Chr. Mejlgaard

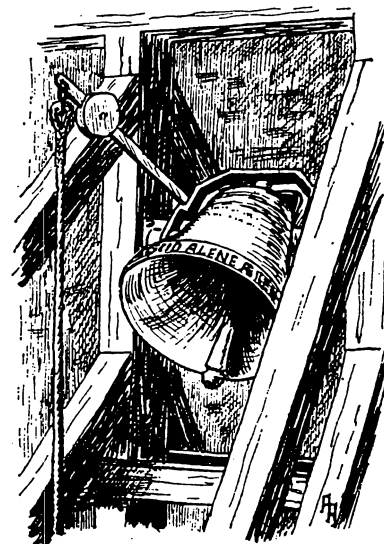

På en rejse i Schweiz havde vi i en landsby en imponerende oplevelse, så vi faktisk holdt stille og måbede. Hen ad landsbygaden kom en flok på 12 store køer med store horn og store klokker eller bjælder om halsen. Disse koklokker plejer jo at være små, men her var de som barnehoveder, og klangen havde mistet det fine, sprøde, det var som et helt vandrende orkester. Det var så øjensynligt en storbonde, som her manifesterede sin rigdom. Synet virkede på os, som soldaten må ha' følt det, da han så hunden med øjne som møllehjul.

En meget varm sommerdag kørte vi over det nåletræsklædte højdedrag mellem de skønne søer i Salzkammergut. På en lysning holdt vi stille, og her oplevede vi meget tydeligt, hvad hensigten var med disse klokker. De skal oplyse hyrden om, hvor kvæget findes.

Der hørtes en fin bjældeklang rundt om, men intet dyr var at se. Jeg trængte ind i den tætte under-skov, og dér fandt jeg pludselig hele flokken. Dyrene havde simpelthen søgt ly mod den stikkende sol og de nærgående fluer.

Men skønnest hørte vi klokkeklangen en aften i Savoyen. Vi havde slået lejr på højsletten oven for Annecy. I aftenens stilhed kom en fin, kaldende tone ned til os fra de fjerne, blå bjerge. Den virkede ikke som en oplysning om, at her lå kvæget, men snarere som et mellemlid mellem jord og himmel. Den ledte tanken hen på fjerne riger, på »tonen fra himlen«, var mere et kald i sjælen end en lyd for øret.

H. C. Andersen har sikkert kendt den samme klokkeklang fra sine mange rejser i syden og muligt haft den i tankerne, da han skrev sit eventyr »Klokken«. Det henlægges til en konfirmationssøndag, da de unges sind er bevægede og derfor modtagelige, men digteren viser os, at der er så mange kaldende røster, nogle er falske, andre er gode nok, men giver alligevel ikke næring nok for den dybe længsel. Kun de to, den fattige dreng og kongesønnen, finder, ad hver sin vej, hen til det sted ved det yderste hav, hvor jord og himmel mødes, og hvor klokken toner renest og stærkest.

Mon ikke alle kender Millets maleri: Angulus. To franske bønder, kvinde og mand, ude på marken bøjer hovederne og folder hænderne til bøn, mens bedeklokken ringer som minde om Guds søns menneskevorden. Sådant ringer klokkerne i de katolske lande morgen, middag og aften og minder de troende om engelens budskab til Marie.

Ja, de foldede hænder. Vi hørte og så for en tid siden i TV en smuk udsendelse fra Bornholm, herunder en samtale med vor berømte 80-årige maler Oluf Høst. Man glædede sig over hans sunde og le-

- juletræsdyntet

køber man hvor udvalget er størst
og billigst - gå derfor til...

Hørnings Farvehandel

LILLETORV 5

Nykøbing Jern & Staal

Grønnegade 12 . Telefon 600-619-867

Julegaver

fra

Ellingsøe & Søn

Nørregade 5 . Telefon 531

☆ PARKERING VED FORRETNINGEN

vende syn på natur og mennesker. I samtalens løb røbede han, at han hver middag hørte Rådhusklokkerne, »og så folder jeg hænderne, det giver sådan en dejlig ro.« Hvem af os har ikke oplevet det samme mange gange. Om en sådan gang skal jeg her fortælle:

»For mange år siden besøgte jeg Morsø's ældste, An' Gadegaard i Hesselbjerg, 105 år gammel. Hun var knap færdig med sin middagsøvn, da vi kom, men hun snoede sig rask ud af sengen. Der var noget let, fugleagtigt flagrende over hende, hænderne kunne ikke finde ro, strøg over håret, glattede forklædet og famlede ved mange ting. Vi fik kaffe, og jeg forsøgte at få en samtale i gang om gamle tider. Hun fortalte om den gang, hendes mand »tjente kongen«, men det gav mig rigtignok en mærkelig fornemmelse, da jeg opdagede, at det var Frederik den sjette, hun talte om. Senere sagde hun: »De er jo degn, så kan De vel synge?« Det måtte jeg bekræfte og sang så en salme, for det var jo meningen med spørgsmålet. Jeg husker ikke, hvilken jeg valgte. Men det var ejendommeligt at se, hvordan der helt faldt ro over hendes lille person, hænderne lå pænt foldede i skødet. Det var for mig en bekræftelse af, at sangen har en sjælden evne til at binde mennesker sammen, at udtrykke det, som måske ellers er uudsigeligt.

Mit barndomshjem lå på grænsen mellem sandet og kæret – et sted ovre i Østjylland. Der var langt til alt: skole, kirke – naboer forresten også.

Juleforberedelserne begyndte her, som i alle datidens selvforsynende bondehjem, allerede i november og kulminerede i dagene op til jul. Inde som ude var der travlhed, ikke et halmstrå måtte være tabt ude på gårdspladsen.

Men juleaftensdag i mørkningen gik vi alle udenfor. Vi skulle prøve på, om vi kunne høre julens klokker kime fra en af de tre kirker, der kunne være tale om; hvilken afhang af vindretningen.

Men mens vi stod dér som Millets bønder, fandt de travle hænder ro, og vi prøvede på at lade vort sind fyldes af julens budskab. Fra det øjeblik begyndte julen i mit hjem.

Måtte vi i vor fortravlede tid, der dog på alle måder er så meget lettere end for 60 år siden, få tid til at markere julens begyndelse – både i det ydre, men især i vort sind.

Chr. Mejlgaard.

NYBYGNINGER

Omforandringer

Reparationer

Kloakarbejder

Moderne

Kompressoranlæg
til nedbrydning

A. Kramer Kristiansen

Østergade 9, Nykøbing Mors, Telefon 811

Udlejning af moderne
stilladser til alle formål

*Kriminal-
novelle*

ÆGTE-
MÆND

Der var ikke mange vidner. Et barn, der sad i en gyngesæde på legepladsen, forklarede, at hun hørte en lyd oppe i luften og så en stor fugl, der fløj ned langs huset. Så hørte hun et klask midt i en masse klirrende glasskår, og bagefter løb hun hjem.

Beboerne på 13. etage havde ikke set noget. De sad den lørdag eftermiddag og drak kaffe og spiste napoleonskager. Men de hørte noget, der lød, som om glas, ja, sikkert en rude, gik i stykker, men de tænkte ikke videre over det. Før altså senere. Om de ellers havde hørt noget? Det var svært at sige. De havde vist tykke tæpper og sådan noget oppe hos Olsens.

Den første, der undersøgte liget, var en ung mand, Poul Hansen, der boede i et lejet værelse i stueetagen. Han havde netop sat sin cykle i stativet ved østsiden af huset, og da han drejede om hjørnet, var han nær snublet over en livløs skikkelse, der lå på fliserne foran ham. Han bøjede sig hastigt ned og var straks på det rene med, at manden var død. Bagefter huskede han ikke blot det knuste hoved, men også nogle dybe flænger på hænder og underarme, som næppe kunne skyldes faldet.

Der kom flere mennesker til. Fra en af de nærmeste lejligheder blev der ringet efter en ambulance, og rundt om liget stod en kreds af tavse skik-

Andelsvaskeriet

Grønnegade 31, Nykøbing Mors . Telf. 899

Lad Deres tøj vaske, hvor De har den største garanti for god behandling af tøjet, hvor det er under betryggende garanti for de vaske-midler, der benyttes.

- hvor

kontrol er garanti for alle behandlinger af tøjet gennem vaskeriet.

Tøjet hentes og bringes overalt

Leveres som:

Våd vask (centrifugeret)

rullevask

strygevask

færdigvask

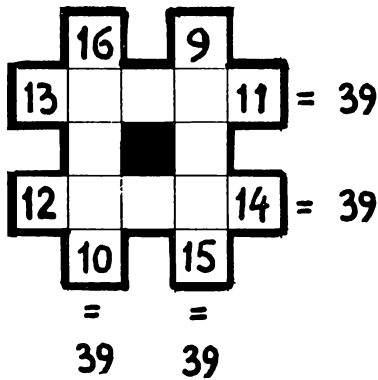
Vaskeriets mål er:

God behandling

og småpriser

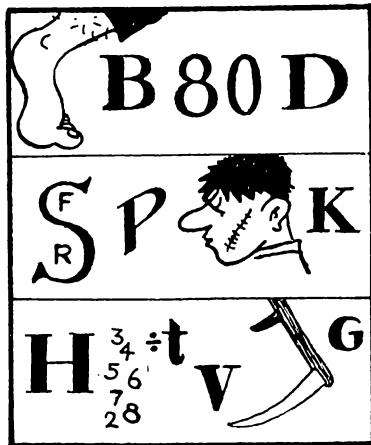
Nøddeknækkeren

Tal-mysterium

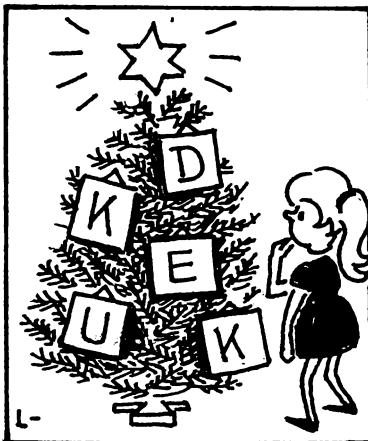
Indsæt tallene fra 1 til 8 i de tomme felter, så summen i de to lange vandrette og lodrette rækker bliver 39.

Sports-rebus

I disse tre smaa rebus'er vil du finde tre ord, der alle har tilknytning til den samme populære sportsgren.

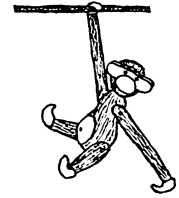
Lise's julegave

Hvis du sætter bogstaverne rigtigt sammen, vil du finde ud af, hvad Lise skal have i julegave.

Løsningerne på disse 3 små opgaver findes side 64.

Vi har alle de små særprægede ting, der skaber hygge

hos

TOFT

Møbler og Brugskunst

Algade 10 . Nykøbing Mors . Telefon 223

**Stoftryk
Stentøj
Keramik
Træting**

Køb hvor udvalget er størst og billigst

KIRKETORVET
NYKØBING M. . TLF. 905

Cementstøberiet „Morsø“

BETONELEMENTER
Rør - Fliser
Kantsten
Plantesten

Alt i Cementvarer
til haveanlæg

Murermester Karl Larsen . Nykøbing M . Tlf. 411

Vi har det store udvalg i

Julecigarer

Julevine

Julekonfekt

Elith Nielsen

Nørregade 27 . Nykøbing M. . Tlf. 205

VERNER HANSEN

Telefon 892

LØMRER
OG BYGNINGSSNEDKER
MASKINSNEDKERI

✱

Alt i
gulvbelægning

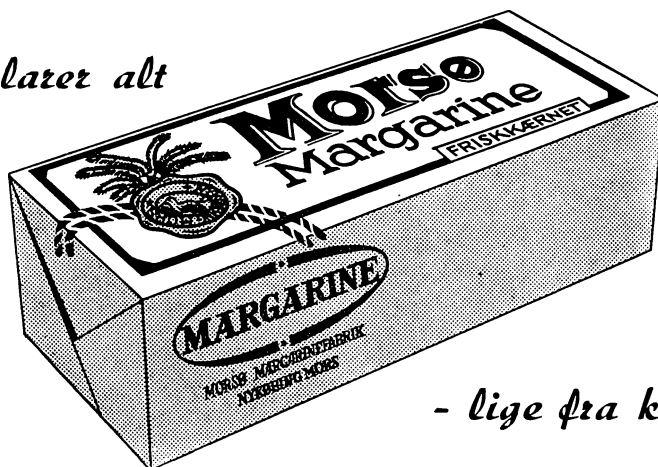
✱

Gulv- og
vægbeklædning
- statsanerkendt
til badeværelser

✱

Værksted:
Østergade 10
Privat:
Grøndalsvej 19

Morsø klarer alt

I den daglige husholdning kan De trygt stole på MORSØ Margarine, den klarer ethvert problem for Dem, idet den er lige velegnet til bagning, stegning samt bordbrug.

- lige fra kærnen til Dem!

tryk på -

morsø bogtrykkeri

nielsen & nyborg, havnegade 11, telefon 28

kelser, der kiggede snart på liget og snart på hinanden. Poul Hansen kom til at se på sine hænder og gik ind for at vaske dem.

Da han kom tilbage, var politiet kommet. En overbetjent stod midt i en klynge tilskuere, der alle prøvede at forklare ham, dels at de intet havde set, og dels at den stakkels mand jo måtte være faldet ned.

Overbetjenten nikkede. »Er der nogen, der véd, hvem det er?«

»Han hedder Olsen, Henrik Olsen vist,« sagde Poul, »han boede helt oppe.«

De så alle op ad huset, som om de ventede en gentagelse. Overbetjenten noterede i sin lommebog og stod så med en anstrengt mine, som om han forsøgte at komme i tanker om noget.

Ambulancefolkene kom og gik.

»Det er mærkeligt,« sagde politimanden og så sig usikkert om, »er der ingen familie, hans kone eller ...«

Ingen sagde noget, men alle kom vist til at tænke på, hvor mærkeligt alene den døde havde været. Ingen havde begrædt ham, ingen havde fortvivlet kastet sig over hans varme, blodige rester.

»Nå, jeg må vel hellere se, om der er nogen deroppe.« Overbetjenten så på Poul, »vil De lige vise mig vejen?«

Det hele var egentlig ganske dagligdags. Elevatorens lyd, da den satte sig i gang, skvulpene, når den passerede en etage, stumper af stemmer, der nåede ind til dem, lyden af smækkende døre, ekkoet. »Hun er vist ganske ung,« tænkte Poul, »ung og smuk. Hun ser i hvert fald godt ud.« Han sagde det, for da han havde tænkt det, forekom det ham betydningsfuldt. Overbetjenten så spørgende på ham. »Nej, nej,« Poul rystede smilende på hovedet, »det var egentlig ikke sådan ment. Jeg kender hende overhovedet ikke.«

Elevatoren standsede, og de trådte ud på gangen. Der var helt stille heroppe. Lizzi og Henrik Olsen stod der på et dørskilt. Overbetjenten trak vejret dybt og trykkede på knappen. En blid summen hørtes og ellers intet.

Overbetjenten trykkede igen, og nu hørte man en kvindestemme. »Henrik, det ringer.« Og lidt efter, højere, »Henrik, vil du lukke op?«

Ingen svarede. Man hørte noget, der sikkert var et irriteret udbrud, så dumpe lyde af skridt, der pludselig standsede og blev til skarpe smæld af stillethæle. Døren blev åbnet, og en let forpjusket, ung kvinde, der holdt en kimono samlet foran brystet med venstre hånd, så spørgende på dem.

»Fru Lizzi Olsen?« spurgte overbetjenten. Hun nikkede. »Der er vist sket en ulykke. Deres mand er ...« Hendes ansigt klarede op. »De tager fejl,« sagde hun, »min mand er hjemme. Et øjeblik,« og

Bruslund

- vi giver gerne tilbud

på centralvarme — enten det er til olie, fast brændsel eller fjernvarme.

George Bruslund

Blikkenslager . Aut. vand- og gasmester

HAVNEGADE 10, NYKØBING M., TLF. 1240

...gå til

S. Hornbak

Telefon 115

det betaler sig

frisk og
velklædt

til hverdag
i en kittel
fra ...

FLENSBORG LAGER

Telefon 274

Symaskinecentralen

RINGSGADE 4

- Nye PHØNIX og CONSUL symaskiner.
- Gratis eftersyn på Deres symaskine.
- Alt i reparationer.
- Reservedele til alle symaskiner.
- Bedste byttetilbud på Deres gamle symaskine.
- Brugte symaskiner fra kr. 35,- har vi altid.
- Ældste symaskineforretning på Mors. 15 års erfaring.
- Bedste Service.

Ny indehaver . Nyt telf. nr. 565

hun vendte sig og gik over til entreens modsatte dør. Den åbnede hun, stivnede og blev stående. Gennem åbningen kunne Poul se et knust vindue og væltede potteplanter. Foran vinduet stod en stol og foran stolen et par sko.

Hun vendte sig. »Hvad er der sket?« råbte hun, »hvad er der sket?«

*

Historien fyldte ikke meget i aviserne næste dag:

Dræbt ved fald fra højhus.

I går eftermiddags ved tretiden er den 52 årige bogholder, Henrik Olsen, blevet dræbt ved fald fra sin lejlighed på 14. etage i højhuset, Solvænget 628. Bogholder Olsen har øjensynlig villet reparere et rullegardin, men har fået overbalance og er styrtet ud gennem vinduet. Den dræbtes hustru, fru Lizzi Olsen, lå, da ulykken skete, og sov i lejlighedens soveværelse. Hun erfarede først, hvad der var sket, da politiet ankom for at undersøge de nærmere omstændigheder.

*

»Jeg kan ikke forstå det,« sagde Poul, »vi kom derop og ringede på, og det var ikke en af de her klokker, der larmer som død og djævel, men en af dem, der bare summer lidt. Og det vækkede hende. Men hun havde ikke hørt, at vinduet i stuen ved siden af soveværelset var blevet smadret, og at potteplanterne faldt på gulvet, et par stykker i hvert fald, og at manden skreg, for selvfølgelig har han skreget. Det ville enhver gøre i den situation.« Hans kolleger svarede ikke. De så uinteresserede ud, de havde hørt det før. »Men på den anden side. Hun virkede helt ægte, det hun sagde og sådan. Han var frimærkesamler, hendes mand. Det må have været hårdt.«

»Hun er jo blevet en fiks idé,« sagde en af de andre, »du taler om hende dag og nat; erotik, lille mand. Du er forelsket i hende. Så gå da derop. Hun længes efter sådan en som dig. Oven på ham med frimærkerne og alt det andet.«

»Årh, hold så op,« Poul så irriteret ud, »det er jo slet ikke det, men kan I da ikke se, at det er mærkeligt det hele. Hvis jeg var den betjent ...«

Tilfældigt mødte han betjenten om eftermiddagen, da han var på vej hjem. Over en øl fik han listet ud af ham, at selvfølgelig var hele sagen blevet grundigt undersøgt, men der var ikke kommet noget frem, der kunne kaste nyt lys over historien. Selvmord syntes udelukket. Bogholder Olsen havde været en mand, hvis forhold var i skønneste orden. Og en lykkelig mand, mente alle. »Nej, det var et ulykkestilfælde,« sagde overbetjenten og så på Poul på en meget officiel måde. »Men hør,« fortsatte han leende, »De går vel ikke rundt og drømmer om at

spille den store detektiv, der slår alle os dumme politifolk, hva'? Så skulle De vist alligevel finde en anden sag at folde Dem ud i.«

Hun *var* hans fikse idé. Der var intet at gøre. På de mest uventede tidspunkter trådte hun ind i hans bevidsthed, krævende og uomgængelig. Han var anklager og forsvarer, han var dommer, og samtidig var han en helt udenforstående, hvis sympati var flygtig og uberegnelig.

Et par uger efter begravelsen, som han naturligvis havde overværet, diskret og fra et sted i baggrunden, og hvor han ved synet af den unge, sortklædte enke overvældedes af den helt store medlidenhed og de sødste drømme; ingen af delene varede dog længe, snart var det igen anklageren, der tog bolig i ham, men altså, et par uger efter tog han elevatoren op til 14. etage. Og ned igen.

Der gik et par dage. Så gentog han turen, dog med den variation, at han denne gang virkelig ringede på døren. Men ingen lukkede op.

Tredie gang lykkedes det. Hun åbnede, smilede genkendende, spørgende, og bød ham indenfor. Han gik ind, stift og kejtet og med sin mistanke siddende som en bold i bagehovedet. Og da han en times tid senere atter gik gennem døren, var det stadig stift og kejtet, men nu var det helt andre og mere ukontrollable følelser, der boblede i ham.

Det blev en mærkelig tid, der fulgte. Med voldsomme følelsesudsving, skrumpel og forhåbninger, lykke og lurende angst. Men som månederne gik mere og mere lykke, mindre og mindre angst.

Og en skønne dag blev dørskiltet på 14. etage til højre taget ned og erstattet med et, hvorpå der stod: Lizzi og Poul Hansen.

Og så måtte det gå, som det gik.

De havde aldrig talt om »ulykken«. Hun havde ikke berørt den, havde vel ønsket at glemme, og han havde aldrig kunnet få sig til at stille hende direkte spørgsmål. En enkelt gang havde han forsøgt at nærme sig emnet, men der var ikke kommet noget ud af det. Og da mistanken en dag vendte tilbage til ham, tilfældigt, omtrent som en gammel ven, der kommer forbi og lige kigger ind for at se, hvordan man har det, da dét skete, da havde han kun sin egen tillid til hende at kæmpe imod med.

Han gjorde, hvad han kunne, men mistanken var uafrystelig. Den oplagredes i ham, han løb fuld af den og måtte skaffe sig udløsning.

Han blev gnaven og vranten. Han blev irritabel og greb den mindste lejlighed til at få startet et skænderi med hende. Han gjorde vrøvl, hvis madden ikke var færdig til tiden, hvis han ikke kunne finde avisen, når han kom hjem om eftermiddagen, eller hvis der manglede en knap i en skjorte. Han opførte en mageløs scene, da hun en dag var kom-

ENGELSK HERRE- MAGASIN

får kontante købere
Deres tøj!

25 pct. mindre priser!
Bedre og
mere rigtig tøj!

De ser et af Danmarks
største udvalg!

Centralhotellet

ANBEFALER

Restaurations-, krostue-, selskabslokaler

BOWLINGBANE

Spisninger op til 600 kuverter

Stor sal til udstillinger og foreningsarrangementer

Dinér transportable

leveres over hele øen
fra vort anerkendte køkken!

telf. 373 og 695

Tømremester

J. H. Thiesen

✱

M. C. Holmsgade
Nykøbing M.
Telefon 233

MALERMESTER

Peter Christensen

Mølløvænget 25
Nykøbing M. . Telf. 416

Køb Vin og Cigarer
hos fagmanden

Cigarhandlerforeningen

*betyder kvalitet
og fornuftig pris*

hele familieus juledrik er fra

MORSØ BRYGHUS

met til at smide en af hans piber i nedstyrtnings-skakten. Bagefter følte han sig virkelig befriet, og en tid var han lykkelig.

Men så tog mistanken igen overhånd – og igen blev han den besværlige ægtemand, opfarende og indesluttet.

En lørdag eftermiddag var han kommet hjem før hende. Rastløs og nervøs gik han rundt i lejligheden, flyttede askebægre, drak vand, drak mælk, spiste rosiner, og – gad vide for hvilken gang – tændte han for radioen i opholdsstuen og gik ind i soveværelset. Og stadigvæk gik lyden fint igennem, selv når døren var lukket. Hvert ord kunne høres.

Han drev ind i opholdsstuen og smed sig i en stol.

Ja, sådan *måtte* det være gået til:

Lizzi sidder i stolen over for vinduet med en bog. Henrik sidder med sine frimærker og pusler. Så siger Lizzi: »Åh, Henrik, elskede, solen skærer mig i øjnene, gider du rulle ned?« og Henrik, den perentlige bogholder, frimærkesamleren Henrik, mønsterægtemanden Henrik, springer op og går hen for at rulle gardinet ned, men opdager så, at der ikke er nogen snor i (den har Lizzi fjernet tidligere på dagen). Og så tager Henrik en stol, tager skoene af, ordensmand, bogholder og frimærkesamler som han er, og stiger op for at få fat i rullegardinet, og i samme øjeblik løber hun let og elegant til og puffer ham ud. Hvorefter hun smider tøjet og kryber i seng.

Jo, sådan gik det til. Men bevise det, hvis man da overhovedet vil bevise det?

Gad vide, om man egentlig kunne se det, hvis den snor, der sidder i rullegardinet, ikke er den oprindelige snor, men en nyere snor?

Poul rejser sig og tager en stol med hen til vinduet, tøver lidt, tager så skoene af og stiger op.

Man må beundre den præcision, hvormed skæbningen er i stand til at beregne to menneskers bane. I det øjeblik Poul rejser sig og går hen til vinduet, låser Lizzi sig ind i entreen. Da Poul tager skoene af, tager hun frakken af og retter på håret, og net-

op i det øjeblik, hvor Poul nærmest står på tær på stolen for at kigge nærmere på rullegardinet, som han i sin ophidsede tilstand ikke sanser at trække ned til sig, netop i det øjeblik åbner Lizzi døren og træder ind i stuen.

Hun udstøder et lille, forbavset råb, lidt forskrækket måske, men på ingen måde højt eller ubehersket, dog er det højt nok til, at Poul bliver forskrækket, han snurrer rundt på stolen, og naturligvis mister han balancen. Under megen larm og skrig styrter han ud gennem vinduet og fjorten etager ned.

Som sagt før. Det gik, som det måtte gå. Denne gang var der ingen tvivl. Beboerne på 13. etage havde hørt, at der var vældig ballade deroppe, »det lød som et helt slagsmål. Vil De tro, hr. betjent, vi hørte tydeligt, at hun løb hen over gulvet og ruden, der gik i stykker, og jeg sagde også til min mand, at det var ligesom sidste gang, og så så vi den pæne mand falde ned forbi vores vinduer, mens han skreg, så hele huset kunne høre det, at hun var en tøjte og en morderske. Det var forfærdeligt, hr. betjent, og så for anden gang.«

Og der var flere. En overbetjent forklarede, at han havde talt med Poul Hansen kort efter bogholder Olsens død, og det var hans, overbetjentens, bestemte indtryk, at Poul Hansen ikke havde troet på teorien om et ulykkestilfælde.

Man afhørte nogle af Poul Hansens kolleger, og deres udsagn pegede i samme retning. »Han har rekonstrueret forbrydelsen,« sagde én, »og så har hun set sit snit til også at puffe ham ud.« Det blev den almindelige mening.

Der var således intet at gøre. Trods stadige benægtelser blev fru Lizzi Hansen, tidligere Olsen, dømt for mord på sine to ægtemænd. S.

kør sikker
kør SAAB

Evald Kristiansen

Aut. SAAB-forhandler, Vils, telefon 10

K. Madsens

Ægexport. Margarine en gros

✱ Nykøbing Mors

✱ Telf. 1255

BARNDOMSMINDER

julen anno 1890

Af SMEDEMESTER VALD. HENRIKSEN, VILS

Af alle skønne og kære erindringer er ingen glædeligere og mere forfriskende for sindet end erindringen om vort barndomshjem.

Thi hvad enten denne opleves i den riges hus eller i den fattiges hytte, lige skønt og strålende står mindet om den tid for vore øjne.

Da vi med frejdigt mod og glad hjerte nyder øjeblikket og så den kommende tid i møde uden at bekymre os om, hvad den har i sit skød.

... da kom endelig den sidste skoledag før jul. Da skulle alle, både store og små skolebørn, have penge med til den gamle lærer Søndergaard. Der var ikke noget bestemt beløb, fra 25 øre og op til 2 kr.

– mere var der vist ingen gårdmandsbørn, der gav. Pengene skulle bruges til gaver, der skulle på det store juletræ, som lærer Søndergaard arrangerede for sine skolebørn i forsamlingshuset 3. juledag. Lillejuledag skulle vi i skolen trække lod om gaverne. Den bedste gave var en salmebog, den skulle nr. 1 have. De andre gaver var omtrent lige meget værd. Der blev sunget julesalmer og siden danset et par timer, hvorefter degnekonen kom med et stort fad smørrebrød, sigtebrød med rullepølse eller røget fåreskinke. Alle børnene måtte spise lige så meget, de kunne. Blev vi tørstige, kunne vi gå til vandspannen. Der var ingen, der spurgte efter sodavand, det var vist ikke opfundet dengang.

Palle Johansen **Symaskiner**

Kommer overalt på
Mors

Gratis eftersyn,
ring og aftal tid
Største udvalg i
nye og brugte
symaskiner

Gratis demonstration
uden forbindende

★
Telefon
672

Markedsgade 82 . Nykøbing Mors

Holger Clemmensen

Nykøbing Mors

Havnegade 15 . Tlf. 45-166

Fyringsolie

Det var en stor oplevelse for os børn, vi var jo ikke forvænt med fornøjelser dengang. Hjemme blev der rigtig gjort forberedelser, bagt sigtebrød og nødder, og der blev brygget juleøl, især på gårdene. I mange huse var der ikke bageovn, så dér måtte de holde jul uden den slags godter. I mit hjem, et lille husmandshjem, havde vi ovn og bryggekar, så mor kunne både bage og brygge til jul. Vi fik altid risengrød til julenadver. Grynene blev mallet på kaffekværnen. I grøden var der smør, og der var puddersukker på. Til eftermad fik vi medisterpølse og stuvede hvidkål. Når vi var færdige med at spise, skulle mor vaske op, og koen og fårene skulle have en ekstra god nadver. Efter at koen var malket, fortalte far historier for os. Jeg véd ikke, om han selv digtede dem, de fik altid en god ende. Mor kunne ikke lide, når han fortalte om nisser og bjergfolk – hun var ikke så lidt religiøs, men kunne gerne, når hun blev vred, føje en lille trumf til sine formaninger. Derimod har jeg aldrig hørt far bande, det var der ellers mange, der var slemme til.

Der var én historie, vi fik far til at fortælle flere gange – jeg tror, jeg kan huske den endnu.

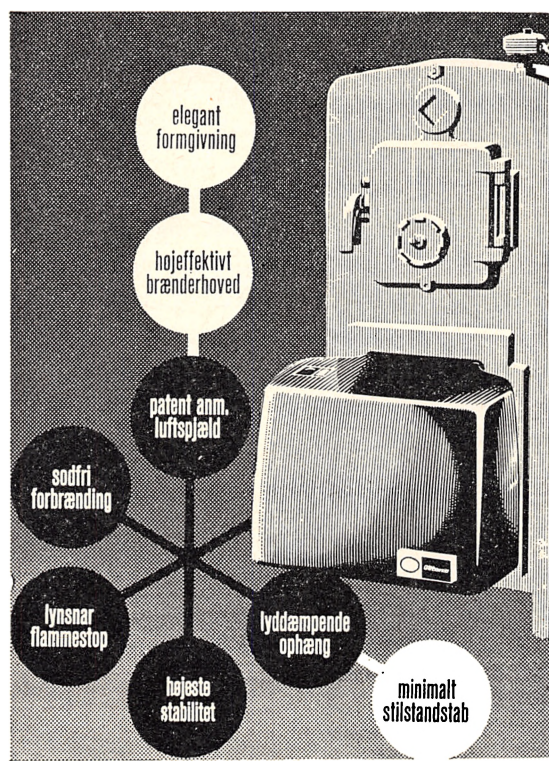
Der var engang en gårdmand, der kørte til mølle. Han kørte i grøften og væltede. Da han samlede negene sammen, kunne han ikke finde den ene kæpstok. I stedet fandt han en lille dreng, som han tog

med hjem til sin kone. Da hun var et godt menneske, blev de enige om at beholde drengen. De havde selv 2 drenge. Een hed Per og een hed Poul, og ham, de havde fundet, kaldte de Espernådeløs. Alle tre voksede godt til, men det var sådan, at Per og Poul altid fik det bedste arbejde. Per pløjede og harvede, Poul passede køerne. Espernådeløs skulle kun vogte får og gæs, men han var altid glad, for han var sådan en klog og god dreng.

Tiden gik hurtigt, og den dag kom, da drengene begyndte at tænke på at få en kone og en gård.

Nu var der en rig og pæn pige, der boede et par mil borte. Hun ville også gerne giftes, men havde den idé, at hun kun ville have den mand, der kunne fortælle så stor en løgn, at hun kunne sige til ham, at det var løgn, han fortalte.

Da Per nu var den ældste, ville han prøve først, han mente sagtens, at han kunne lyve sådan, at hun måtte give fortabt, men han kom snart hjem igen. Bedre gik det heller ikke for Poul. Espernådeløs ville også prøve sin lykke, det skulle da være svært, om han ikke kunne fortælle så stor en løgn, at hun måtte give sig. Han kom derhen og så den store gård og den pæne pige og fik vældig lyst til begge dele. Hun var flink, så hun bad ham ind, for at han skulle have noget at spise. Hun dækkede bord og kom slæbende med en vældig stor ost. »Synes du

Asger Mathiassen

Morsø Jern- og Staalforretning
Nykøbing M - Telf. 38-39-739-839

... give gaver
gå til guldsmed...

★ ★ ★ ★ ★

DET STORE UDVALG I

Ure

Guld

Sølvplet

Sølv

og tin

finder De bedst hos

MUNKSGAARD

Telefon 194 . Nykøbing Mors

Malermester

Aage Hammer Olsen

Enghavevej

Nykøbing Mors . Telefon 686 .

Radio TV Bånd- optager

fagmanden har det

Vesterbros Radio

CHR. SØRENSEN
Nykøbing M. . Telefon 885

Kør altid med
Super Shell ICA
i tanken
— så hører De
ingen
tændingsbanken!

MEN SELVFØLGELIG FRA

Shell Service

v. Nis Nyby, Vestergade, tlf. 980, Nykøbing M.

Smørrebrød

Varm mad

God kaffe

Landmandshjemmet

HARALD SØRENSEN

Nygade . telefon 131

ikke, det er en stor ost, jeg har?» spurgte hun. »Jo, men min far i Fjatholm har da én, der er meget større.« »Hvor stor er da den?» spurgte hun. »Jo, den er stor, vi har sådant et rundt hul ude i marken, hvor vi har taget mergel. Der hælder mor mælken i, og når den er fuld, lader vi det gamle brune øg gå ned og ælte det sammen. Men ét år blev det ikke så godt, for da fik øget fø, og da mor skar hul på osten, kom der en stor springhest ud.« »Ja, det må have været en meget stor ost. Men lad os nu gå ud i haven. Jeg har sådan nogle gode grønkål. Synes du ikke?» »Jo, men min far i Fjatholm har nogle, der er meget større. Da prøjserne i 64 var heroppe og red forbi, kom der en stor tordenskyll, hvorfor de red i ly under kålbladene.« »Ja, de har været større end mine, men lad os nu gå ind i kostalden. Synes du ikke, det er en lang stald?» »Jo, men min fars stald i Fjatholm, den er meget længere. Køerne står i den ene ende og tyren i den anden, og når vi så har været ved tyren med en ko, så får den kalv, inden den kommer hen til sin bås.« »Ja, den stald må være meget lang, men lad os nu gå ind i laden. Synes du ikke, det er en høj lade, jeg har?» »Jo, men min fars lade i Fjatholm, den er nu meget højere. Den er nemlig så høj, at da tømreren slog det sidste brædt på, faldt hammeren fra ham, men tækkemanden blev færdig med taget, og svarerne fik bygget rede, og ungerne blev flyvefærdige, inden hammeren kom ned på jorden.« »Ja, det må have været en meget høj lade, men lad os nu gå ud på marken. Synes du ikke, det er noget lang rug, jeg har?» »Jo, men min fars rug i Fjatholm er meget højere.« »Hvor højt er det da?» »Sidste år var det så højt, at jeg klatrede op i himlen på det.« »Nej da, hvad så du dér?» »Ja, der var mange, og de havde travlt, nogle spandt reb, og nogle snoede liner, og der var også nogle, der lavede riskurve. Men da jeg skulle til at klatre ned, var rugen blevet høstet, så jeg fik alt deres reb og deres liner og nederst en kurv at sidde i, men det kunne ikke nå, så bandt jeg mine seler og mine strømpebånd i, men der manglede stadig 15 alen. Så lod jeg mig dumpe og faldt 15 alen ned i jorden.« »Hvad var der så dér?» »Jo, dér sad din bedstefar og min bedstefar og spillede kort, men min bedstefar havde ingen hat på, men det havde din, og det var fordi, din bedstefar både var lusset og skabet, det var min bedstefar ikke.«

Nu blev pigen vred og sagde: »Det er løgn i din hals.« Så vandt han da pige og gård, og begge blev meget glade.

Mor var nu færdig, og det var sengetid. Da vi lå i vores seng, foldede vi vore hænder, og mor læste Fadervor, hvorefter vi alle sang den kønne salme:

*Jeg er træt og går til ro,
lukke mine øjne to.*

Vald. Henriksen.

Sætternissen HAR VÆRET PÅ SPIL!

Ved opsætningen af en del af de store annoncer — $\frac{1}{1}$ og $\frac{1}{2}$ sider — har sætternissen rigtig boltret sig og vendt op og ned på bogstaverne. Prøv at notere alle fejlene — vendte bogstaver — op på et ark papir. Ved at flytte lidt rundt på bogstaverne vil resultatet blive et kendt motto for ungdommen: (E . s . . . s e . s l) —

Løsningen indsendes senest den 10. januar 1964 til „Jul på Mors“, Postbox 39, Nykøbing Mors. Blandt de rigtige løsninger trækkes der lod om fire gavekort: 25, 10, 10 og 10 kr., hvorfor der på løsningen skal skrives, fra hvilken af annoncørerne gavekortet ønskes. Husk: Konvolutten mærkes „Sætternissen“.

JULE-puslerier * * * * *

TERNINGERNE

Dette er en hel regneopgave, du kan more dig selv og dine kammerater med. Vi har en terning, der er hvid helt igennem. Den er 50 cm på hver led. Terningen males nu sort på hele overfladen. Derefter skæres terningen ud i 125 små terninger (5+5+5), der hver er 10 cm på hver led. — Prøv så at besvare disse spørgsmål:

1. Hvor mange af de små terninger er kun sorte på den ene side?
2. Hvor mange af dem er sorte på 2 sider?
3. Hvor mange af dem er sorte på 3 sider?
4. Hvor mange af dem er sorte på 4 sider?
5. Hvor mange er helt hvide?

HVOR MANGE?

En dreng skulle gå til Nykøbing. På vejen mødte han 7 piger. Hver af pigerne trak en vogn, hvorpå der var 7 sække, og i hver sæk var der 7 katte, der hver havde 7 killinger.

Hvor mange mennesker, katte og killinger var der på vej mod Nykøbing?

SKJULTE BYER OG LANDE

I nedenstående fem sætninger er forskellige navne på byer og lande skjult. Prøv om du kan finde disse skjulte navne. Bag hver sætning findes et tal i parentes. Det fortæller, hvor mange skjulte navne der er i sætningen.

1. Niels Ebbesen red over gaden i Randers. (3)
2. Jeg synes, den er smuk den røde, for mosaikrunder kan jeg nu så godt lide. (2)
3. Hvor gaden var særlig smal, mødte han en modgående lastvogn, og han blev nervøs og kørte ind i en parkeret cykle. (3)
4. Da frikadellerne slap op på lejren, var det ved at knibe med at få mad til gæsterne. (4)
5. Der var et skin af gammel landsbyhygge omkring stedet, hvor vi boede i sommerferien.

Løsningerne findes side 64.

MODERNE MÆND

ønsker pasform

Er De åleslank eller kraftig? Ligemeget. Vi har alle modeller i de mest moderne kvaliteter i **BEDRE HERRETØJ** i twist og letvægt fra kr. **198,-** til kr. **445,-** Og så har vi øens største udvalg i smarte strikvarer hos

POUL A.

Telefon 159

Deres leverandør af bedre herretøj

Gulf Gas

Nordisk

Vi har alt til Deres køkken:

Komfurer
Vandvarmere
Ventilatorer
Køleskabe
Hjemmefrysere
Moderne
køkkeninventar m. m.

**derfor brug
Gulf Gas i fremtiden**

Harald Nielsen

TELEFON 569

Forhistorien

✧ *En husmoder fra Mors beretter om*
✧ *sin „drømmerejse“ til Amerika*

Den 20. august 1957 stod huset her på gloende pæle.

Vi ventede besøg af min amerikanske kusine, hendes mand og to sønner fra Chicago. Den, der var mest spændt på besøget, var vel nok vores unge datter Lilly, der lige var kommet hjem fra England, hvor hun havde opholdt sig i fjorten måneder.

Vi pudsede, polerede, bagte og stegte og var meget forventningsfulde. Og da de endelig holdt her udenfor i en flot, lyserød Mercury, blev vi forbavsede over at se, at der var en femte person med.

Min kusine præsenterede – det var en ung, dansk mand, der havde opholdt sig i Canada i syv år og netop var hjemme på ferie. Hans mor i København var en kusine til *min* kusines mand, og den unge mand, der ikke havde haft noget bedre at tage sig til, havde tilbudt, i sin bil, at køre min amerikanske familie rundt i Jylland til deres familie. Sådan gik det til, at han altså kom her hos os.

Der gik ikke mange dage, før vi opdagede, hvor det bar hen med ham og Lilly, der dengang var tyve år. Han kom og hentede hende i sin bil næsten hver aften – og da han havde kørt min familie til København igen, kom han tilbage. Og så gik det jo, som det måtte gå. Da der var forløbet en god månedstid, fik de ring på, og hun havde allerede lovet at følge med ham til Canada.

De var så forelskede, at alting var ligegyldigt, blot de var sammen. Den 14. december holdt vi et

gammeldags bryllup for dem, med hans og vores familie og venner, med kirkebryllup, hvid kjole og slør, og brudevals. Og den 9. januar 1958 rejste de med »Stockholm« over Atlanten. De skulle køre i bilen tværs over USA til deres fremtidige hjem i Vancouver, som ligger 6000 km fra New York. – For to år siden var de hjemme med to børn, og ved afrejsen sagde de: »Om to år kommer I over og besøger os! Vi skal nok hjælpe jer med billetten!« – Det lovede vi – og vi holdt det. – Og det var forhistorien til vores dejlige, begivenhedsrige rejse i sommer til USA og til byen ved Stillehavet.

Da vi gik på flyet »Loftleidir« i København, kunne jeg stadigvæk ikke forstå, at det virkelig var mig, *var os*, der skulle opleve at se Amerika og Canada. Turen gik over Oslo og Reykjavik til New York og derfra med jefly til Chicago. Vi havde jo lovet, at hvis det nogensinde skulle ske, at vi gæstede Canada, så at tage turen om ad Chicago og besøge den kusine, som indirekte var skyld i Henning og Lillys romantiske forbindelse. I de fjorten dage, vi var i Chicago, oplevede vi så meget, at der kunne skrives sider op og sider ned, men oplevelser kan ikke sådan overføres direkte, dem bærer man i sig som billeder, man selv ser, mens det for andre – selv nok så godt fortalt – kun er høre-billeder, men eet er sikkert, man skal have sindet opladt for indtrykkene, og man skal *ville* opleve noget og heller ikke være for overlegen til at lade sig imponere, selv af småting. Jeg var f.eks. imponeret over, at så snart vi kom ind i en restaurant, ligegyldigt hvor, så kom servettrixen med et glas isvand og satte foran os, inden vi afgav bestillingen. Og jeg var imponeret over, at i Canadas parker og anlæg stod der aldrig: »Græsset må ikke betrædes,« og det var dog

Radio og Fjernsyn

i de førende
mærker
B & O - LL
Aristona - Arena

✧
Grammofonplader
i stort udvalg

Radiocentralen

K. H. BAK
Telf. 620 . Nykøbing M.

N.K. kaffen

Aroma
Fylde
Velsmag

Rigtig blanding
Friskbrændt
Fagmæssig
behandling

N.K. Kristensen
ØSTERGADE - TELEFON 409

Salaterne fra

er et
guld-kvalitets-
produkt
og et ægte
MORSØ
produkt

velholdt, tæt og lysegrønt som i Danmark. Og Viggo var særlig imponeret over, at der ikke måtte drikkes øl på arbejdspladserne; blev denne regel overtrådt, fik vedkommende sin afsked. Ligeledes var vi imponerede over alle de fine veje, de havde i British Columbia, hvor benzinen koster mindre end 50 øre pr. liter, og hvor de ingen vejskat betaler.

En dag kørte vi til havet for at bade. Det var dejligt vejr, Stillehavet var »stille«, og børn og voksne folk gik dernede i badedragt eller lå i sandet. Men børnene, der løb omkring, var så mærkeligt mudrede på benene, ja, og de voksne med forresten. Så blev jeg klar over, at det var sandet. Det var ikke som herhjemme, lyst og vildt som strøsukker, nej, det var mørkegråt og klægt, og når de gik de ca. 10 m op ad strandbredden, klæbede det sig fast som mudder, og der var ikke anden udvej end gå rundt, til det blev tørt, så det kunne børstes af.

Vores svigersøn var utrættelig til at køre rundt og vise os Canadas skønhed. Om aftenen, hver søndag og i sin tre ugers sommerferie kørte han med os. Vi var ved de varme kilder og badede i det turkisfarvede bassin, hvor vandet kom direkte fra bjergene og havde en varmegrad af 40 gr. celsius. Og vi var i nationalpark, hvor bjørne og andre dyr gik frit omkring. Og vi var på en tolv dages telttur, 1200 km ind i landet, og kørte på de fine veje op

over bjergene, gennem dejlige skove og skiftevis langs med blå søer og uhyggelige afgrunde. Og vi var ude på en hængebro 65 m over dybet, den slyngegede grimt, når vi var midt på.

Engang for år tilbage, da vi var en tur i Svejts for et legat, jeg havde fået, sagde en bekendt til mig: »Hvad vil I til Svejts efter, så længe I ikke engang har set Flade klit?« – Måske var der en lille smule misundelse med, for skal vi først se alt det skønne i vort land, kom ingen af os over grænsen. – Jeg troede dengang, at turen til Svejts var mit livs eventyr og drømte ikke om, at jeg nogensinde skulle komme til New York, Chicago og Canada. Og når vi nu tager kortet frem herhjemme og ser på det, kan vi slet ikke forstå, at vi virkelig har været så langt. – Men pudsigt er det, og det gælder os begge, at da vi var i Canada, drømte vi næsten hver nat, at vi var hjemme – og nu, vi er hjemme, drømmer vi næsten lige så tit, at vi er i Chicago eller Vancouver.

A. Dahl Andersen.

...flere og flere handler i THORUP

GRAM

COMBICOLD

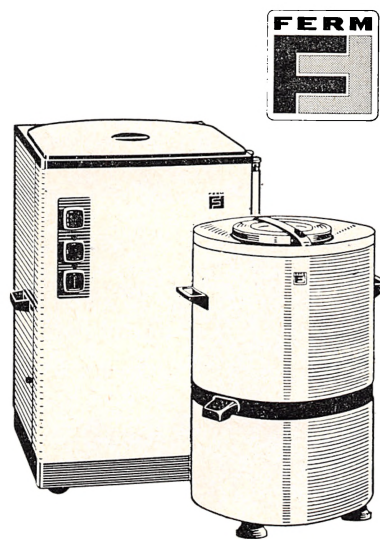
Det moderne køleskab med de mange ekstra fordele ... bl.a. fuldautomatisk afrimning og stor selvstændig frostboks i bunden af skabet.

LANGTIDS
DYBFROST

Det køler foroven - det fryser forneden - det er COMBICOLD

Køleskabe
Vaskevaskiner
Frysebokse
Køkkener
til el og gas

Peder M. Pedersen

Thorup . Telefon Ø. Jølby 200

KINO's Julefilm

„Jul i Købmands- gaarden”

✧ ✧ ✧
Fredag d. 20., lørdag d. 21. og mandag
d. 23. december kl. 16,00, 18,50 og 20,55.
Søndag d. 22. december kl. 18,50 og 20,55.

Presse og publikum er enige om, at „Jul i Købmandsgaarden“ er den smukkeste og mest ægte danske film, der nogen sinde er lavet, med Danmarks ypperste kunstnere i hovedrollerne.

*Glæd Dem til at holde jul med hele
Deres familie i*

den gamle købmandsgaard

SKOVRIDER GAARDEN

Kjærulff Schmidt, Ghita Nørby,
Jørgen Jeppesen, Preben Ler-
dorff Rye, Klaus Pagh, Mimi
Heinrich, Henrich Wiehe.

Fredag d. 13., lørdag d. 14. og søndag d.
15. december. Fredag og søndag kl. 19,00
og 21,00, lørdag kl. 20,00.

DEN DANSKE FARVEFILM

Skovridergården

En dansk folkekomedie med ro-
mantik, ungdom og godt humør.

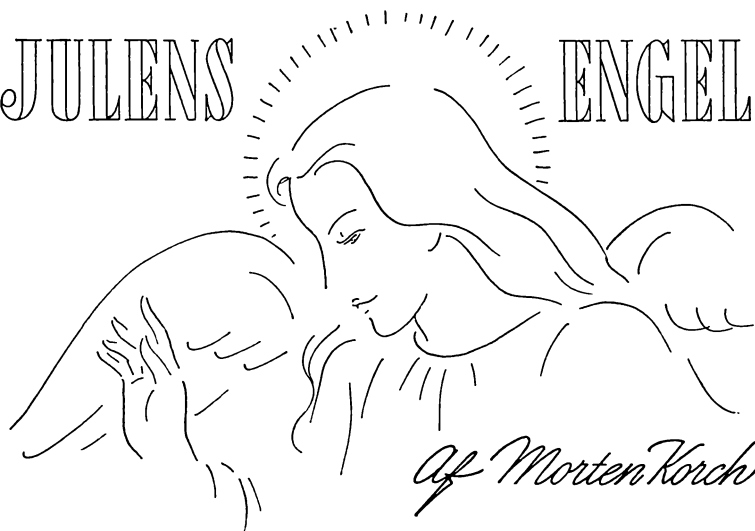
De kommer i *RIGTIG* jule-
stemning når De går i KINO.

2. juledag 26. decbr. kl. 14,30 og 16,15

Far til fire i byen

Oplev julen med Danmarks populæreste familie og tag med den glade og friske Lille Per til „julebal i nisseland“. Dansk hygge og lune i en dejlig familiefilm i strålende farver. — Peter Malberg, Karl Stegger, Birgitte Bruun, Ib Mossin m. fl.

JULENS ENGEL

Julen var atter kommet til verden og havde fyldt menneskenes sind med sin varme og milde stemning. Trods alle vanskeligheder var der gjort juleforberedelser i alle hjem. Juletræerne var pyntede og julemaden beredt, der var købt gaver til børnene, og alle steder var de små børns sind fyldt med forventning og glæde.

I fuldmægtig Jeppe's lille hjem var der dog ingen juleglæde, men tung og knugende sorg. Ægteparrets lille datter Eva lå feberhed i sin seng og droges med døden. Fuldmægtig Jeppe havde været ungkarl i mange år; han var blevet lidt grå og trist af det ensformige arbejde på et travlt kontor; han var næsten fyrretyve år, da han giftede sig med en stiltfærdig, lidt ældre pige, som han havde lært at kende.

De var begge to rare og venlige mennesker; men det lod alligevel ikke til, at der ville komme rigtig farve og glans over deres ægteskab. Så fik de en lille datter, og den lille Eva fik noget til at udfolde sig og blomstre i forældrenes hjerter. I deres fælles kærlighed til barnet kom de hinanden langt nærmere end før, og lykken holdt sit indtog i det lille hjem.

Og nu i denne glade juletid så det ud til, at de skulle miste deres lille skat. Lægen kom lidt før aften; men forældrene forstod godt, at han ikke turde give dem ret meget håb. Hvert øjeblik hørtes lille Evas skarpe hoste, den skar forældrene i hjertet; hvor længe kunne den lille strube tåle dette hårde pres.

»Jeg tør ikke give hende flere bedøvende midler lige nu,« sagde lægen, da han kom ud i entreen. »Kunne vi blot fængsle hendes opmærksomhed og få hende til at glemme sin hoste blot en time og derefter skaffe hende en sund søvn. Således kan det nemlig undertiden ske med børn; men det er vist ikke let, selv om det er jul.«

Da lægen var gået, så Jeppe og hans hustru, at deres logerende oppe fra kvisten, den fattige digter Poul Ring, var kommet og stod i entreen.

Herr og fru Jeppe havde for længere tid siden indbudt den ensomme mand til juleaften; men det havde de glemt i deres angst og sorg.

Digteren tænkte nu slet ikke på bordets glæder; han vidste god besked med lille Evas sygdom, og han havde hørt lægens ord.

»Vi har gjort alt for at adspredde hende,« udbrød moderen, »men Eva har ikke interesse for nogen ting. Ikke engang vort lille juletræ bryder hun sig om.«

»Må jeg få lov at prøve?« spurgte digteren. »Jeg er gode venner med lille Eva, jeg har før fortalt for hende, og jeg tror, jeg er helt god til at fortælle for børn.«

Digteren var ellers tilbageholdende og genert; men nu gik han hurtigt ind til lille Eva; han satte sig tæt ved hendes seng og greb hendes hånd, og forældrene satte sig i baggrunden ved hinandens side.

Straks efter begyndte digteren at fortælle for lille Eva om julen. Julens budskab er i sig selv så gribende og smukt; men nu gav digteren beretningen helt forunderligt liv og lagde farve og glans over det. Det var, som forældrene og ganske særlig lille Eva oplevede det altsammen. Livet i Bethlehem, de brogede dragter og ganske særlig stalden med Guds moder og det lille barn, altsammen blev det til det herligste eventyr og samtidig til noget forunderlig højtidstfyldt og gribende.

Forældrene lyttede med undren, de havde aldrig hørt digteren tale sådan; de forstod nu, at han virkelig var digter, og at han af sin yderste evne kæmpede for at fængsle det syge barn. Og digteren kæmpede virkelig af al sin evne, han holdt af mennesker og ganske særlig af den lille Eva og af hendes venlige forældre. Han vidste, hvor de havde våget og bedt til Gud for deres elskede barn. Om han dog nu kunne få lov at hjælpe til at redde den lille pige; det var virkelig, som om hans inderlige ønske gav hans ord en særlig skønhed og varme.

Lille Eva havde fuldstændig glemt sin hoste og lyttede i spænding til hvert eneste ord. Hendes øjne strålede, da digteren fortalte om hyrderne på marken og om englenes sang og om de hellige tre konger med deres rigdom og pragt.

Til sidst fortalte han om julens engel, som hvert år kom ned til verden for at bringe menneskene glæde og forkynde dem sit glade budskab. Den kom til fattige og rige og høje og lave, og den tog alle børn i sin favn. Også den lille Eva ville den komme og bringe lindring og helse. Helt forunderligt levende og klart skildrede han julens engel; det var, som noget skønt og højtidsfuldt gav hans ord en hemmelig magt. Lille Eva syntes, hun ganske tydeligt så den milde skikkelse, som smilte til hende. Også den lille pige smilte, og lidt efter faldt hun i en tryk og rolig søvn.

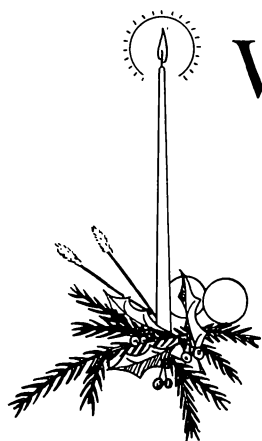
Digteren rejste sig nu og drog et lettelsens suk; derpå listede han stille ud sammen med forældrene.

Fru Jeppe trykkede hans hånd og takkede ham.

»Hvor var det smukt,« sagde hun, »og nu er jeg vis på, vi får lov at beholde vort elskede barn. Og det er Dem, vi næst den kære Gud kan takke derfor.«

»Jeg tror, det var julens engel, lille Eva fik at se,« svarede digteren stille. »Jeg tror også, lille Eva bliver rask, og det er den bedste juleglæde, jeg kan få. Jeg tror aldrig, jeg har søgt at digte så smukt.« Digteren sagde det med et lille beskedent smil og tørrede sveddråberne af sin pande.

Ingen vidste helt, hvor han havde stridt for at gøre julens engel levende for det syge barn, og han troede sikkert, at lille Eva nu var frelst.

Vi får far igen som en julegave

*En historie fra
Færøerne
under den første
verdenskrig*

Af OLIVER HANSEN

Kåre, som til daglig blev kaldt Kåre Færing, hed ret og slet Kåre Frost, men han havde engang sagt for sjov, at han var en ægte færing med kulsort hår og mørkeblå øjne. Det var nok, fra den dag hed han Kåre Færing, først som et øgenavn, men senere blev det et hædersnavn.

Kåre Færing var 12 år gammel, den ældste af en søskendeflok på syv, han var kraftigt bygget med brede skuldre og et velformet legeme; der lurede en lille skælm i øjenkrogene. I de lange vinteraftener, da stormen hylede udenfor, og alle fiskerne var hjemme, faldt talen ikke så sjældent på fiskeriet og havet, ja, alt hvad der har med havet at gøre. De gamle kunne jo fortælle, og så var Kåre Færing lutter øren, og det var ikke så sjældent, at han spurgte en af de gamle fiskere, når der var noget, han var i tvivl om, og så mærkede man, hvor de gamle fiskere kom til at holde af denne opvakte dreng. Hans far var en dygtig fisker og ejede selv en lille båd, ja, den var den mindste i fiskerlejet, og når an-

dre drenge drillede ham med den lille jolle, så kunne man mærke, at det gjorde ondt, for han kunne godt unde sin fader at få råd til at købe en større båd. Men hver gang, han i fortrolighed havde talt med sin far om dette, havde hans far altid svaret, at der kunne ikke blive penge til en ny, men havde tilføjet:

»Du kan sige til dem, der driller dig, at vi ejer vores båd med alle redskaberne og skylder ingenting til nogen.«

Åh, det var altid så godt, syntes han, når han havde haft en af disse fortrolige samtaler med sin far, han følte sig så glad og tryk hos sin far, og hvor var det skønt, når der var aftener, hvor far var hjemme, og de alle kunne hygge sig sammen i deres store og rummelige køkken, for der var god plads til fars fiskeredskaber, og dem skulle far lave i stand, når han var hjemme, og sådan en aften kunne han få lov at hjælpe sin far med at bøde net, efterse krogene eller splejse to ender sammen. Han var så glad de aftener, men der var også en anden glæde, men den snakkede han ikke om, den gemte han i sit hjerte. Det var, når han så far og mor smile til hinanden, det var, som ansigterne lyste af glæde, og særligt når far havde sluttet aftenen med andagt og bøn, og de alle havde bedt Fadervor i kor.

En tidlig morgen vågner Kåre Færing, kigger på det gamle ur, som han havde fået i navnegave af sin nu afdøde bedstefar, det var bedstefars eget

*Byens førende
ældste
bedste største*
✱

Missionshotellet Bendix

NYKØBING MORS

Mors julegave

ET

AEG thermostatstrygejern
kr. 68,00 . 5 års garanti

FRA

H. HEIN

Nygade 9 . Telefon 889 . Nykøbing Mors

Julegaver

Guld armlænker
Guld halskæder
Guld ringe

Brocher, kulturperler
Manchetknapper
Urlænker
Ronson tændere

Se selv det store udvalg hos:

Telef. 240

*Kolonial . Vin
Delikatesse*

**Kun een
har byens
bedste
Jule-kaffe**

Aage Christoffersen

Telefon 141 . Nykøbing Mors

Auto- lakereri

✱

T. V. G. Blom

Højbro, telefon 371, Nykøbing M.

Niels Hansen

Ljørslev pr. Nykøbing Mors . Tlf. Ørding 25

**Vesterbros
Auto- og Maskin-
forretning**

Sv. Aa. Olesen, Nykøbing M., telf. 483 og 1200

uno **X** BENZIN

NSU-Prinz

P. Heiberg Petersen

Auto og Motorcykelforhandler
Vesterbro 1, Nykøbing M., telf. 904

Dampvaskeriet *Expres*

REGNER GULDBÆK
Nygade 17 . Telefon 477
Nykøbing Mors

✱

Udlejning af

KITLER . KEDELDRAGTER . DÅBSKJOLER

»Succes«

Vil De have succes, så
lad os arrangere Deres
familiefester i vore nye
lokaler.

Venligst

Afholdshotellet

Ellen og Frode Laustsen . Telefon 226

FREDSØ
Turist- og
Lillebiler

12 og 16 personers
turistbiler

6 og 8 personers
med eller uden
fører

Skal De til hud-
specialist i Viborg
kører jeg hver
uge

Niels Kr. Kristiansen

Fredsø . tlf. Lødderup 64

lommeur, et fint sølvur. Bedstefar havde i sin ungdom købt det i Kina, men Kåre Færing måtte ikke bære det på sig før sin konfirmationsdag. Ja, jeg glemte helt at se, hvad klokken var, nå, kvarter i syv, og ude af sengen var han. Det varede ikke længe med at få tøj på og så ned ad trapperne, ind i køkkenet, hvor far og mor allerede havde taget plads ved morgenbordet. Han satte sig på sin plads.

»I kom ikke på havet,« siger han til sin far.

»Nej, min dreng, det blev det ikke vejr til, og nu er det begyndt at sne, så det kan vare længe, til det bliver havvejr igen,« og således blev det. Sidste halvdel af november og lige til den 21. december var der ingen båd, der kom på havet. Der var smalhans i mange hjem, og Kåre Færing mærkede, at hans mor var begyndt at spare, og der fik ingenting lov at gå til spilde, og far kunne blive lidt rastløs. Det var, som om han var bange for, at de skulle komme til at sulte i vinter.

Om aftenen den 21. december kommer Kåre Færings far og siger til sin kone:

»Mor, jeg tror, det bliver havvejr i nat, og vi begynder at sætte madding på krogene ved ti tiden, så vi kan være færdig henad kl. 1,« og til sønnen siger han: »Kåre, du må godt hjælpe os,« og det var Kåre meget glad for. De øvrige af bådelauget kom,

Gas - Vand

Sanitet - Blik

og varme

Poul Aarestup

Kirkegade 3 . Telefon 53 . Nykøbing Mors

og arbejdet gik let og hurtigt. Der blev talt om vejret og strømmen. (I fjordene omkring Færøerne er der regelmæssig strøm, der skifter hver 6. time). Mændene blev enige om, at det var bedst at skynde sig, selv om det så ud til at blive fint vejr, man kunne jo aldrig vide, hvad der kunne ske, når vejrforholdene havde været så ustadige.

Kåre Færing arbejdede alt det, kan kunne, og fik mange anerkendende ord fra de andre og ikke så få venlige smil fra sin far. Da de var færdige med at sætte maddingen på krogene, var kaffebordet dækket, og kaffen blev drukket i hast, og så gik turen til stranden med fiskegrejerne. Der var allerede kommet flere bådmandskaber, der hjalp hinanden med at få bådene i vandet. Det var et hårdt job, for bådene var tunge, og så var der også en del brænding. Da den sidste båd var løs fra land, gik Kåre Færing hjem. Hans mor var ikke gået i seng, han fik et godnatkys, og så under dynen; ih, hvor var det dejligt nu at kunne sove sig en lang søvn. Han foldede sine hænder, takkede Gud for dagen, der var gået, bad Gud bevare hans fars båd og alle de andre både, og at alle måtte få en god fangst.

Da Kåre stod op næste dags morgen, så han, at det sneede, og at det blæste lidt, men det var kun så lidt, så der var ikke noget at frygte, og dog lagde han mærke til, at de gamle fiskere gik så urolige og

kiggede mistroiske op i luften, og at de var så tavse. På vej hjem fra skolen, der lå midt i byen, mødte Kåre Færing gamle Ole fisker, der var kendt som stedets bedste vejrprofet. Han hilste pænt og spurgte, hvad Ole mente om vejrforholdene. Den gamle svarede, at endnu var der ingen fare, men det lød ikke overbevisende, og da han kom hjem, mærkede han, at mor også var så stille. Han måtte spørge sin mor, om det ikke var ved 15-tiden, hans far havde sagt, at de skulle komme hjem igen.

»Jo,« sagde hans mor, »men du ser, at det sneer stærkt, og så blæser det en hel del, så det er ikke nemt for dem at få kending af land. Det kan nemt blive sådan, at der går både én og to timer, før vi har dem hjemme igen.«

»Ja, mor, vinden er ved at dreje i nord, så de får den lige imod.«

Mens Kåre Færing fik sin eftermiddagskaffe, hørte han en dreng råbe ude på gaden, at nu var en båd ved at lande – et nik over til sin mor og tak for kaffe, så ud af døren og ned til stranden. Han så, at brændingen var vokset, men landingen gik godt, og de havde god fangst. Men de hjemvendte fiskere fortalte om storm og høj sø derude på havet, så det kunne knibe for de både, der var længst ude, at nå land, før det blev mørkt. Kåre Færing spurgte skipperen, om de havde set noget til hans fars båd.

Den moderne
husmoder
går i super
markedet og
handler!

BRUGSEN

Kolonialvarer:

Safirmel, 2 ¹ / ₂ kg...	3,65
Tre Kroner margarine, 1/2 kg	1,59
NAF rosiner, 340 g	1,48
Dadler, stenfri, calif.	
283 gr	1,78
Dadler „Amigo“,	
227 gr	1,55
Blandt. julenødder,	
227 gr	2,98
Svedsker, Minut,	
454 gr	2,38
Svedsker, cal. st.fri,	
454 gr	2,98
Mandler, søde, 50 g	1,65
Ris, grød, 500 gr ..	0,88
Kokosmel, 200 gr ..	1,18
Abrikoser, spanske	
250 gr	1,28
Pea nuts, ristede,	
saltede, 90 gr	0,98
Blandet frugt,	
340 gr	2,98
Karen Kok Luxus	
margarine, 1/4 kg ..	1,18
Sirup, ekstra/mørk.	
1/2 kg	1,08
Flormelis, 1/2 kg ..	0,87
Figner, 500 gr	1,30

Det er dejligt at købe gaver til mandfolk

- og vi har gjort det let for Dem at finde de rigtige tilbud. Hele forretningen vrimler med gave-idéer, og alle varerne er lagt frem på salgsborde og reoler, tydeligt mærket med pris; og De er velkommen til at gå rundt og hente inspiration.

Nogle få idéer

Skindhandsker

Med og uden foer, også med hæklet over hånden **32,50 29,50**

Halstørklæder

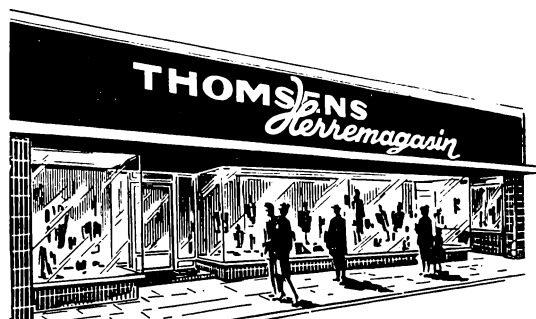
Utallige farver og mønstre
..... **12,85 9,85 6,85**

Pyjamas

I nye friske farver **34,50 28,50 14,85**

Skjorter

i moderne, sribede, men også i den rolige smag, nylon og strygefri **48,00 34,50 29,50**

- et godt sted at handle

»Nej, det har vi ikke, vi så kun Neptun, og den skulle være her nu.«

Timerne gik, den ene båd kom efter den anden. Stormen tog til i styrke, det var nu i virkeligheden blevet til hård snestorm, og endnu manglede to både. Snorre og Lunden. Sidstnævnte var Kåres fars båd. Det var forlængst blevet mørkt, og på stranden kunne man næsten ingenting se eller høre. Den hylende storm, den blændende sne og de larmende bølger gjorde det umuligt at kunne tale sammen. Dog var der enkelte øjeblikke, hvor snefoget var knap så stærkt, da kunne de se lidt af havet. I et sådant øjeblik opdagede de, at Snorre var nået hen til landingsstedet og nu lå og ventede på at få tegn fra dem inde på stranden, hvor og hvornår de skulle lande. Man kunne se lanternen, når båden kom op af bølgedalen for så at forsvinde igen. Kunne den klare sig, og kunne de få den i land med mandskabet i behold, det var det, de alle tænkte og bad om.

Nu var alt klart, de voksne mænd gik i to rækker ned mod havstokken. Gamle Ole Fisker gik med lygten op på en forhøjning og svingede den frem og tilbage som tegn til dem i båden, at nu skulle de lande. Man så båden nærme sig, ridende på den skumklædte bølgekam. Alt så ud til at gå godt, men pludselig, før den nåede stranden, stødte den på noget drivgods, drejede til siden og kæntrede i havstokken. Der blev en råben og søgen efter mandskabet, de tre første blev bjerget stort set med det samme, men den fjerde var der ingen, der kunne se. Men Kåre Færing, der var gået ned til den kæntrede båd, der med bølgebræddet var slået langt op på stranden, opdagede, at der stak en fod ud fra båden, og skreg af sine lungers fulde kraft, at manden var her. Det varede kun et øjeblik, så var manden befriet, han var bevidstløs, men han var i live. De forliste fiskere blev af deres kammerater hjulpet til deres hjem, mens andre tog sig af båden og prøvede at samle fangsten sammen.

Kåre Færing gik den tunge gang hjem for at fortælle sin mor, at det ikke var fars båd, der var kommet, og at nu var alle kommet undtagen far. Da han kom hjem, stod hans mor ved komfuret og rørte i en gryde. Han kunne se, at hun prøvede på at være tapper, men der listede en tåre nu og da ned ad den blege kind. Det var så svært; de var ene i køkkenet, hans søskende var alle kommet i seng. Han måtte ned til stranden igen, og da han kom forbi det sidste hus før stranden, hørte han en mand sige: »Den båd, som ikke var kommet, kom aldrig mere!« Han kendte stemmen, det var hans farbrors, som sandsynligvis ikke vidste, at Kåre Færing var i nærheden. Altså er alt håb ude, og nu kunne han ikke holde til mere. Han brast i gråd, gik i læ bag et af husene. Ene stod han dér; det var, som han

var forladt af både Gud og mennesker; det var, som hjertet ville bryde. Han kunne have skreget ud i nattens mørke: »Far, du må ikke dø, du må komme igen.« Men farbror havde jo sagt: »Der er intet håb,« og inderst inde vidste han, at det var sandt, og med det bristede håb gik han hjem.

Det var hårdt at presse sig frem gennem storm og snefog i den bidende kulde, og da han kom forbi telefoncentralen, fik han at vide, at flere telefonmaster var blæst ned, og at der ikke var mulighed for at få forbindelse med andre byer. Det var så trist at komme hjem, men nu siden han mistede håbet om at se sin far igen, var han begyndt at fryse. Han stred sig op imod vinden og nåede hjem, bleg og træt, og med mærker efter tårerne stod han så igen hjemme. Mor var ved at gøre lillesøster istand til natten. Det var, som han ikke ænsede det. Men da mor lagde den lille til brystet, fik tårerne påny magt, og han lagde sit trætte hoved mod mors skulder og hviskede:

»Tror du, at far er død?«

»Det véd jeg ikke, min dreng.« Mor strøg hånden over hans våde kind.

»Vi har lov at håbe, men gå du nu i seng, du sidder jo og fryser, du er vel ikke syg?«

»Nej, mor, jeg er ikke syg. Men, mor, skal vi

— *hele familiens hobby*

Modeljernbane

Ægte MÄRKLIN kvalitet fra kr. 86,50 for komplet sæt med transformator!

Og hertil kommer *Sensationen*:

Faller veje

med kørende biler!

Se nyhederne hos

NIELSEN & SØGAARD

Nygade 2 . Telefon 295

Deres MÄRKLIN og FALLER forhandler

Spar sammen til MÄRKLIN

— det betaler sig!

Vagner B. Sørensen

Entreprenør

Algade 28

Telefon 595

- ✧ Jord-,Vej- og Kloakarbejde
- ✧ Udgravning af byggegrunde
- ✧ Brolægning og asfaltering
- ✧ Sværtransport med blokvogn

✧ *Tilbud gives uden forbindende*

ikke bede Jesus om at være hos far, jeg tror, at far lever, jeg kan føle det.»

Så bøjede mor og søn deres knæ, og i bønnen lagde de alt i deres kære, himmelske fars hænder, og som så mange gange før fik de lov til at hente trøst og trykthed i samtalen med himlens Gud.

Klokken nærmede sig et. Kåre fik lov at være oppe sammen med sin mor. Vinden havde lagt sig en smule, og det sneede knapt så stærkt. Det var, som de hørte fodtrin i sneen udenfor. Moderen begyndte at skælve, da det bankede på døren. Kåre sprang op og lukkede døren op. Udenfor stod en fremmed mand, han lignede en levende snemand, og han sagde:

»Fru Frost, jeg skal hilse jer fra din mand, de er kommet i land hos os i god behold. Men de syntes ikke, at de magtede at tage den lange tur over fjeldet, og telefonforbindelsen er afbrudt, så de kunne ikke få sendt bud. Så spurgte min mor, om jeg ikke kunne klare turen, da hun nødtigt ville, at I skulle sidde og vente i angst en hel nat, for vi véd selv, hvad det vil sige at sidde og vente en lang, mørk, stormfuld vinternat, da far ikke kom mere. Det var så svært, jeg var 12 år dengang.«

Fru Frost rejste sig, tog den unge mand om hal-sen og kunne kun sige: »Gud velsigne dig!« så knækkede stemmen over i en lykkelig tårestrøm.

Kåre Færing var forlængst ude af døren. Han stormede ind til de pårørende og råbte: »Lunden er kommet til Rørvig i god behold.«

Da han kom tilbage, sad hans mor og den unge mand og drak kaffe, han fik en tår med, men det varede ikke længe, så overmadede trætheden ham, og han gik i seng. Et øjeblik senere kom hans mor for at sige godnat, og hun siger til sin søn:

»Kære Kåre, nu har du vel husket at sige tak?«

»Ja, mor, det kan du tro, men det er alligevel så vanskeligt at falde i søvn, for i morgen er det juleaften, og så kommer far hjem.«

»Ja,« siger hans mor, »i morgen får vi alle en forunderlig julegave.«

»Ja, mor, vi får far igen som den herligste julegave, og så skal vi fejre rigtig jul med Jesusbarnet, og far skal være med. Mor, giv mig et knus – ih, hvor jeg glæder mig.«

Og så sov Kåre Færing, træt og lykkelig, med foldede hænder og fars navn på læben.

Oliver Hansen.

Lækker mad med

Kosangas

Enhver husmøder sætter en ære i at kræse for sin familie. Men et lækkert måltid er afhængig af bl. a. varmekilden. Mere end 270.000 husmødre tilbereder hver dag familiens måltider ved Kosangas. Kosangas er den mest moderne varmekilde. De kan vælge. Og så fås der en masse tilbehør til Kosangas bl. a. alle de anerkendte og mest moderne komfurer.

Morsø Kosangas Depot A/S
Telefon Nykøbing 930

Om Mors og Limfjordsegne

Af R. SKRIVER

*»I bølgebrænding med høje kamme
går Vesterhavet mod Thyborøn;
men bag de tanger, der er dens ramme,
er fjorden stille og saligt grøn.*

*Men østpå ligger der andre fjorde
med bratte skrænter og lave næs,
og her er tangerne blomsterborde
med sommerfugle og stjernegræs.*

*Af næs og fjorde er Danmark randet,
og fliget ud er den danske strand,
og hvis du lægger en snor om landet,
da er det stort som et kæmpeland.*

Disse ord af Otto Gelsted passer godt ved Limfjorden, der fra Løgstør til Thyborøn er den mest afvekslende af alle danske fjorde, få fjorde er så smukke, den savner ganske vist den skovidyl, som præger mange østdanske fjorde; men så har den langs sine bredder mægtige klinter og store strandenge. Den er mere forgrenet end nogen anden dansk fjord, og intet andet dansk farvand har så stærk blå farve som Limfjorden ved nordkysten af Mors. Mors er den største af fjordens mange øer, og det er vel ikke ubeskedent at regne den for den smukkeste. Ganske vist skrev en i sin tid kendt mand fra Nykøbing i det store værk: »Danmark i skildringer og billeder af danske forfattere og kunstnere,« som

udkom i årene omkring 1890, om Mors: » — — — noget af det kedsommeligste, farveløseste og på sine steder tungsindigste, man kan tænke sig — og hvor stemningsløst.« Men mange har dog nu en helt anden opfattelse af egnene her i det nordvestlige Danmark. Men lad os følge digterens ord om at tage »et mål af Danmarks land fra dets egne høje«. Det kan bedst ske fra Salgjerhøj, øens højeste punkt. Vort land har mange skønne bakker, men få steder er der en smukkere udsigt end fra Salgjerhøj, hvorfra man ser ud over det meste af Mors, over store dele af Thy, Fur, Livø, ind over Salling og Himmerland og ned over Livø Bredning og Thisted Bredning, hvis vand er mere blå end vandet ellers ved Danmarks kyster. Fra Salgjerhøj mod vest til Vilsund er der et udpræget bakkeland med mange gode udsigtspunkter som Tinghøj ved Bjergby og bakkerne ved vejen midtvejs mellem Bjergby og Sundby.

Men smukkere end at gå over bakkerne er det at følge stranden. Mange steder står stejle molerklinter ned til vandet, den største og mest maleriske er Hanklit, der hæver sig godt 60 m over fjorden. Den

Julegaver

til store og små

hos **ERIK JENSEN**

De kan få

Algade 1, telefon 415

Morsø Børstefabrik

Harry Vangsgaard

Nykøbing M., tlf. 422

I Hjemmebageriet, Nygade og Leans Bageri, Fruevej

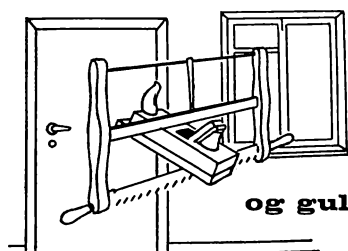
VI FORHANDLER KJELDGAARDS RUGBRØD

finder De altid stort udvalg i fine hjemmebakte småkager og formkager.

LEANS BAGERI

Byens nyeste, med hjemmebageriets gode kvaliteter. Brød bringes over hele byen.

Lean Blaabjerg . Telefon 345

**Inventar
og gulvbelægning**

**Riis Allé
Tømrer og Maskinsnedkeri**

v. Johs. Holbæk Dalgaard
Nykøbing Mors . Telf 1032

SIMCA
SERVICE

MASSEY-FERGUSON
SERVICE

AAGE MØLLER
AUTO- OG TRAKTOR SERVICE

Telefon 866-271 . Gasværksvej 8 . Nykøbing Mors

består som mange andre klinger på Mors af moler. Moleret er hvidt eller lysegråt, og det indeholder talrige lag af vulkansk aske. Lagene er ikke vandrette, men foldede, da isen i istiden skød molerflagerne op på deres nuværende plads. I moleret findes også lag af de såkaldte cementsten, der er en fast, noget jernholdig kalksten. Tidligere fiskede man cementstenene op ud for Feggeklit og malede cement af dem, men kvaliteten var ikke god, så det ophørte, da de første cementfabrikker blev byggede.

I strandkanten ved Hanklit ligger store blokke af jernal, og når solen skinner, er der det smukkeste farvespil over den lyse klint med de mørkere bånd af aske og cementsten, det græsdekke bakkedrag ovenfor, de rustroede blokke ved vandet og den blå fjord langs klintefoden.

Mod vest er der igen molerklinter, men der findes også andre meget gamle lerarter i andre af skrænterne; mellem Hanklit og Gullerup brugsforening og ved Klitgård er der således gråt ler, det er plastisk, og når det bliver opblødt, giver det anledning til store skred. Moler og gråt ler findes ikke mange steder i Danmark, mere almindeligt er glimmerler, der træder frem i skrænterne bag kroen ved Vilsund.

Der er dog meget ældre lag i undergrunden her på Mors end de nævnte forekomster; men der findes da heller ingen steder i Danmark uden for Bornholm så mange gamle dannelser som i Thy og på Mors. Danmarks undergrund er bygget op af kalkslam, der bundfældedes i et dybt hav, og som i tidens løb dannede et omtrent 500 m tykt lag af det såkaldte skrivekridt. I Limfjordsegnene danner skrivekridtet den smukke klint ved Svinkløv, ligesom det kommer frem i kridtgravene ved Aalborg og her på Mors i den store kridtgrav ved Erslev.

Oven på skrivekridtet findes forskellige slags kalksten, som kaldes »det nyere kridt« (danskekalk). Her på øen findes blegkridt, det ligner skrivekridt, men er grovere og indeholder hårde klumper, bleger, der bruges til kalkbrænding, det brydes ved Frøslev og Erslev, det sidste sted er et af de få steder, det ses lejret over skrivekridtet.

I istiden dannedes vort lands overflade, som vi nu kender den med morænebakker, moræneflader og flodsletter. Ved Mors kom isen fra nord og skød de store bakkedrag på Nordmors sammen. Smeltet vandet fra isen samledes til store strømme, der skar sig ned i den bløde undergrund og i tunneler under isen banede sig vej mod isranden. Vandet førte en masse sand og ler med, sandet aflejredes foran isranden og begravede store dele af Vestjylland, hvor det dannede de store hedesletter. Tunneldalene er ofte vandfyldte og danner fjorde og langsøer, deres retning angiver isens bevægelsesretning, og fjordene

her, Sallingsund og Vilsund-Næssund, har netop længderetningen nord-syd. Det af strømmen gennem disse tunneldale medførte sand aflejredes uden for isranden og dannede Klosterhedens og Kronhedens hedesletter mellem Holstebro og Lemvig.

Efter istiden forandredes klimaet, og samtidig forandredes landets omrids meget ved gentagne hævnings og sænkninger. Det kan bl.a. iagttages i tørvegrave i kæret syd for Erslev. I ishavstiden strakte sig en fjord fra Dragstrup ind forbi Erslev, fra denne tid findes havaflejringer under mosens nederste tørvelag, senere fandt en landhævning sted, og i denne tid (fyrreskovstiden) dannedes en mose, hvis lag i vor tid benyttedes til tørvegravning. Klimaet blev varmere, egen indvandrede, og samtidig skete en landsænkning. I mosens ved Erslev findes fra denne tid over tørvelaget et saltvandslag, fuld af skaller af saltvandsmuslinger, der er aflejret over tørvelaget fra fyrreskovstiden.

Senere i bøgeskovstiden begyndte landet at hæve sig nord for en linie fra Bovbjerg til Nordfalster, mens den sydlige del af landet stadig synker. I Limfjordsegnene blev store strækninger derved tørlagte, og man ser den gamle kyst som græs- og lyngklædte klinter, der ligger kortere eller længere inde i landet (Legind-Sallingsund). I kæret ved Erslev hævedes landet så meget, at fjordvandet trak bort, og der dannedes et nyt tørvelag oven på havaflejringen fra stenalderensænkningen.

Landet havde nu både i overflade og omrids omtrent sit nuværende udseende, der dog er ændret meget ved forandringen i landets plantevækst. De fleste af vore planter indvandrede efter istiden fra syd, og efterhånden blev det meste af Danmark dækket af skove, som da landet bebyggedes delvis måtte vige for jordens opdyrkning.

Mors hører ikke til de tidligst bebyggede egne af vort land. Vor viden om plante- og dyrelivet såvel som om de første mennesker skyldes fund. Det ældste, kendte fund fra Mors stammer fra en mose ved Ørding, det er en harpunspids af ben og en mejsel af en spaltet dyrekogle, som stammer fra tiden ca. 5000 år før Kristus. Fra tiden ca. 3000 f. Kr. (køkkenmøddingstiden) kendes flere fund. Da man 1873 begyndte tørlægningen af Tissingvig og byggede dæmning og diger ved vigen, tog man fyld på V. Assels siden, i fyldet var en mængde østersskaller iblandet aske og flintflækker, af hvilke 22 sendtes til Nationalmuseet i København. Det var en boplads fra den ældre stenalder – en såkaldt køkkenmødding – man her var truffet på, senere har man fundet flere både på Mors og i andre Limfjordsegne.

I årtusinder ernærede befolkningen sig som samlere, jægere og fiskere; men omkring 2500 f. Kr. indvandrede stengravsfolkene, de bragte korn med

Træløst

stort velassorteret
og vellagret lager

**Ovntørret træ
fra egen
damptørreovn**

Grundlagt 1865
Øens ældste og største
Telefon 625 og 626

*Specialforretning i
bygningsartikler*

Gulvbelægnings-
materialer
Imprægnerings-
midler
Isoleringsmaterialer
m. m.

Støvsugercentralen

RINGSGADE 4

Alle reparationer udføres

✱

Reserve dele til alle støvsugere

✱

Nye
NILFISK, ELEKTRO-LUX,
PROGRESS, HOOVER

✱

Deres gamle støvsuger
tages i bytte

✱

Kører over hele øen,
dag og aften

RING

telefon 565

Eneste Specialforretning på Mors

FOTO

*Atelier
Kameraer
Smalfilm
Albums
Rammer
Tilbehør*

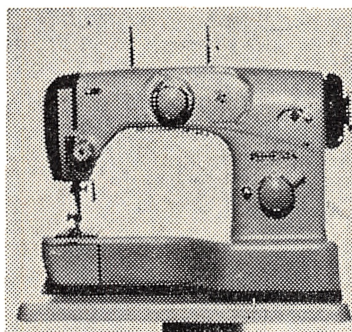

M. a. D. F. F.

Nykøbing Mors . Telefon 428

PHØNIX **CONSUL** ROYAL
SYMASKINER
STØVSUGERE

SYMASKINER

Foruden at lave
de bedste handler
er De sikker på
**service,
undervisning og
stedseverende
garanti.**

Håndmaskine 425,- pr. md. 25,-
Friarms zig zag 1085,- - 55,-
i luksusudstyr

samt et væld af
gode tilbud i ind-
byttede maskiner

Byens specialforhdl. i symaskiner:

Symaskinecentralen

C. W. Kock, Ringsgade, Tlf. 565

Palle Johansen

Markedsgade 82, Tlf. 672

Import. Nordjysk Symaskineimport A/S, Nykøbing Mors

HENDES STORE ØNSKE

- en yndig

House Coat

Deres specialforretning viser i år det sidste ny. Vidunderlig blød og lækker House Coat fra London i **COURTLEE**. Den kan De selv vaske og tørre hurtig. Fås f. eks. i isblå, rubinrød og mange flere gode farver **138-**

Vatt. House Coats i **Diorlen** i den nye $\frac{7}{8}$ længde i pastel farver **89-**

Sød vatt. House Coat i mønstret **Nylon** i den fikse $\frac{7}{8}$ længde til kun **58-**

Konfektionshuset

NYKØBING MORS

DERES SPECIALFORRETNING

sig og blev nok de egentlige grundlæggere af det danske landbrug. Denne Jyllands ældste bondebefolkning kom ad søvejen og bredte sig fra egnen ved Dybbå syd for Bovbjerg og fra sydkysten af Limfjorden ind i landet. Endnu gik lange tidsrum, inden der fremkom en beretning udefra om Danmark. Den første stammer fra tiden omkring 350 f. Kr. Da besøgte den græske købmand Phyteas fra Marseille de vestlige egne af Jylland op til Limfjorden. Hans værk om rejsen »Om Oceanet« er desværre gået tabt; men det indeholdt de absolut ældste efterretninger om vort land og folk og stednav-

ne, der er de ældste bevarede ord af vort sprog. Bevarede citater af hans bog viser, at han har besøgt de vestjydske fjorde, og han omtaler egnen ved Agger. Af stednavne bruger han nogle med endelserne: -minde, -røn og -urn, navne, der er velkendte også i vore egne.

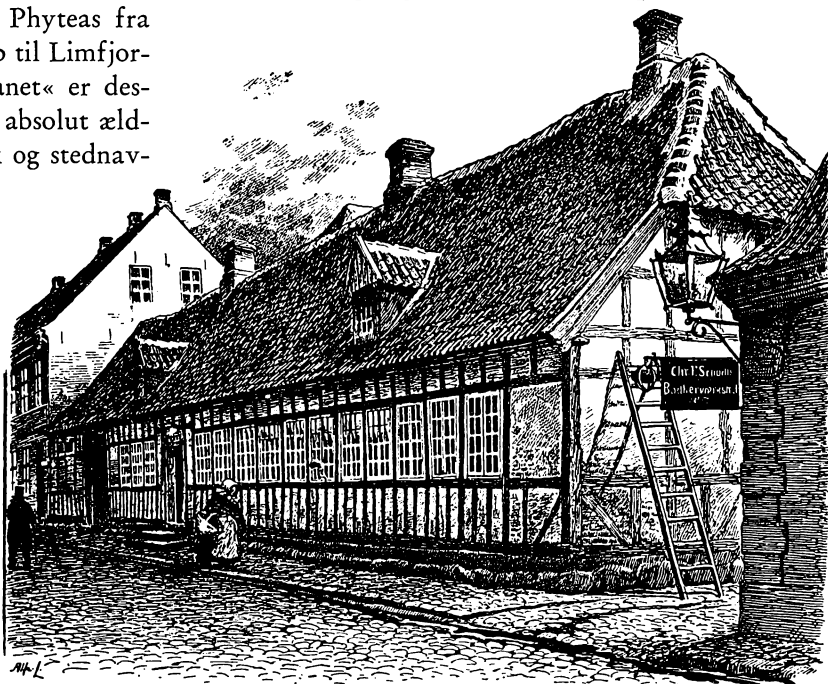
Fra en senere tid hører vi om, at kejser Augustus sendte en romersk flåde til Danmark i året 5 e. Kr., den nåede ind i Limfjorden over til »Cimbrernes forbjerg«, det var vistnok egnen ved Hvalpsund. — Vi ser altså, at de vestlige egne ved Limfjorden ikke dengang var en afsides del af vort land; men det var hjemstedet for vigtige begivenheder.

I jernalderen fik agerbruget stor fremgang, og fra tiden omkring begyndelsen af vor tidsregning er der gjort mange interessante fund bl.a. af jernalderboplads. Det begyndte med Hans Kjærs fund af Ginderuphuset i 1922, senere blev der fundet en brandtomt af et hus i Solbjerg, huset havde tjent både til beboelse og stald, der fandtes forbrændte knogler af en hest og tre køer. I en hustomt i Solbjerg fra samme tid fandtes ved ildstedet et lerkar med ristet og groftmalet byg. I en lidt yngre hustomt i Fredsø fandtes både hvede og byg. Ved Ginderup fandtes efterhånden rester af en hel landsby. Tiden kendes, da der i gulvet i et af husene var nedgravet romerske mønter. I de sidste år har man udgravet en stor boplads fra samme tid nord for Vestervig kirke.

Disse fund viser, at egnen på den tid var ved at få en samlet bebyggelse. Landsbynavnene viser også, at bebyggelsen her på øen tidligt har samlet sig i landsbyer.

Mors blev tidligt stærkt opdyrket og tæt bebygget. Navnene på landsbyerne viser, at mange af dem er meget gamle, bl.a. findes på Mors 8 byer

Stemningsfuldt gadeparti fra det gamle Nykøbing. Redaktionen er lidt i tvivl om, hvor motivet stammer fra. Er det en af Nykøbings gamle, forlængst nedrevne købmandsgaarde eller en idyl fra en af de mange små gader. Kan De give os svaret, så send os venligst et brevkort — Jul på Mors, Postbox 39, Nykøbing M.

med navneendelsen -lev, det er meget gamle og i reglen store landsbyer. Der er kun 400 -lev byer i Norden, og af dem er der altså 8 på Mors, det er fornemt.

Limfjorden var i de tider alfarvej for skibene til og fra Danmark, det var i det vestlige af fjorden, Knud den Hellige samlede flåden til togt mod England. Ved fjorden lå den store vikingeborg ved Aggersborg, og da danskerne kristnedes, var det ikke bare missionærer og munke fra Tyskland, der virkede her i landet; men også fra England kom mange, de prædikede, og de bistod, da de første stenkirker byggedes. Her ved fjorden ligger mange kirker, hvis bygningsstil viser engelsk påvirkning, ligesom adskillige kirker som f.eks. domkirken i Aalborg bærer navn efter engelske helgener.

Ja, Limfjorden var som den åbne port og vej ind til Danmark, og ad den vej nåede mange kulturstrømninger vort land.

Som tiden gik, blev mere og mere af jorden på Mors opdyrket, så øen nu er et af landets stærkest opdyrkede områder. Som der kom mere af jorden under plov, ryddedes skovene, så der af skovene på Mors til sidst kun fandtes den lille rest ved Højris, og øen blev så træfattig, at den før nævnte skribent fortæller, at i tiden omkring 1890 fandtes ingen træer eller buske fra Nykøbing til Sallingsund. Men

nu er det blevet anderledes, der er plantet meget ved gårde og huse, og beplantning af større arealer har også fundet sted. Først blev Sindbjerg plantage anlagt, senere plantede Møller meget ved Ejstrup, og ved Sallingsund beplantede kromanden Søren Sejersens bakkerne oven for kroen. Han var en af plantningssagens foregangsmænd på Mors. På bakken bag kroen er der rejst en mindesten for ham, den bærer følgende indskrift af Johan Skjoldborg:

*»Du drømte skønt bag ved din plov,
du virked', hvad du evned'.
Dit træ blev stort, din drøm blev skov,
dit navn med ære nævned'.«*

I halvfemserne købte et selskab af borgere i Nykøbing Legind Bjerge til beplantning. Dalgas sagde, det ville blive Danmarks skønneste plantage. Nu er årene gået, både Legind Bjerge og Søren Sejersens plantage ved Sallingsund er – som der står på mindestenen – blevet skov med rigdom af forskellige løv- og nåletræer, med bakker og slugter, med stejle skrænter ud mod fjorden, og rundt fra bakkerne har man den skønneste udsigt ud over fjord og land. Det er derfor forståeligt, at stedet søges så stærkt både af morsingboer og af folk fra fastlandet, og at beboerne på Mors højagter de mænd, som skabte denne dejlige skov.

Rs. Skriver.

*De går
ikke forgæves
i*

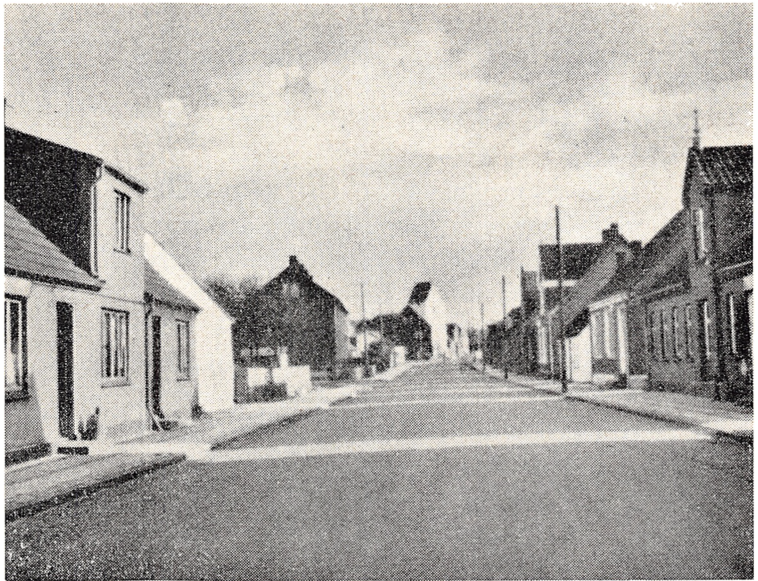
Slagteriudsalgene

Glyngøre

*- ung by
med vokseværk*

Af STEEN SØRENSEN

Glyngøre er en ung by med vokseværk, og dette giver naturligvis glæde for byens borgere i det daglige arbejde. Det giver dog også selvsagt problemer med hensyn til planlægning og til at få arbejdet udført. Det hæsblesende tempo i anlægsvirksomheden er en planmæssig stor arbejdsbyrde for sognerådsmedlemmerne, og det mærkes til tider også – omend i mindre grad – indenfor Borger- og Håndværkerforeningens bestyrelse, som jeg for tiden er formand for.

Beskæftigelsesgraden er meget høj her i byen. Der hentes hver dag et stort antal arbejdere til byen fra omkringliggende kommuner. Det er naturligt, at mange af disse beskæftigede ville foretrække at bo ved arbejdet, og det er derfor et stort problem at fremskaffe et tilstrækkeligt antal billige boliger og samtidig tilgodese de kvalitetskrav, man naturligvis må stille.

Glyngøres oprindelige erhverv, fiskeriet, er stadig en vigtig faktor i erhvervslivet. Der er en moderne kutterflåde hjemmehørende her, og det skaber livlig aktivitet på havnen og ved fiskernes auktionshal. Fiskeriet er den oprindelige basis for en del af de store industrivirksomheder, som dog i dag har nået en sådan størrelse, så den lokale fiskeforsyning kun udgør en uhyre ringe del af disse virksomheders omsætning. Der tænkes her først og fremmest på Glyngøre Fiskeindustri og Priess & Co., hvis produkter er kendt og sælges over hele verden.

Disse to meget store virksomheder er byens beskæftigelsesmæssige rygrad. De har gjort navnet Glyngøre kendt, og dette er af meget stor betydning, også for de afledede virksomheder indenfor branchen, de øvrige fiskeeksportører og fiskehandlerne.

Desuden har byen også gode aktiver i form af andre virksomheder, først og fremmest skibsværft-

et, der beskæftiger mange mennesker hele året rundt, men også DSB har her i byen en stor betydning som arbejdsgiver.

I år har vi yderligere haft den glæde at modtage en ny industrivirksomhed, nemlig C. J. Kjøllers Emballagefabrik, der allerede beskæftiger mange ansatte, og det allernyeste skud på fabriksstammen er Glyngøre Stolefabrik, som der også stilles forventninger til.

I de senere år er der blevet oprettet en del minkfarme i byens omegn, og også disse virksomheder bringer mange penge til byen.

Byen har en dygtig og vågen handelsstand, der dog – som følge af den stadige udvikling – i nogen grad lider under pladsmangel. Byens håndværkerstand har selvfølgelig også travlt og beskæftiger tilsammen ca. 70 faglærte og ufaglærte.

Glyngøre er – som det fremgår af ovennævnte – præget af en livlig aktivitet. Den vigtigste årsag hertil er, at virksomhedernes ledere er erhvervsfolk, der både har initiativ og dristighed, og som har vilje og evne til at omsætte disse egenskaber i positiv handling.

Man vil forstå, at alt dette i forbindelse med en positiv indstilling fra sognerådets side, muliggør en optimistisk indstilling. En lyst til at skabe noget, til at arbejde med fremtidsplaner og sætte hjul igang.

Såvel offentlig, som fra privat side, arbejdes med mange planer. Dog er det til tider, som om det hele løber lidt for stærkt. Således tog sognerådsformand Henry Larsen for få år siden initiativet til at gøre et større areal i bakkerne byggemodent. Selv de mest optimistiske regnede med, at dette område ville dække efterspørgslen i mange år, men kommunen har i dette efterår kunnet melde alt udsolgt og er i hast gået i gang med videre planlægning af dette boligområde, der efterhånden vil give byen et smukt ansigt som en art »bjergby«.

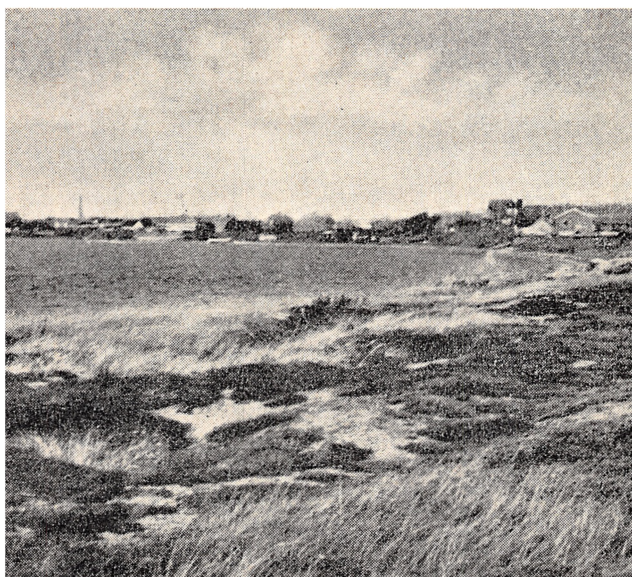
I dette efterår færdiggøres byens forsyning med fjernvarme, en nyttig institution, som Borger- og Håndværkerforeningen af sine medlemmer har fået stillet som opgave at løse.

En udviklingskommune bliver naturligt stillet overfor store økonomiske krav. Gennem god planlægning holder sognerådet styr på dette kommunale problem, og kommunens økonomi er i orden.

Den daglige, store pengeomsætning blandt borgerne formidles i alt væsentligt gennem Glyngøre Bank og Glyngøre Sparekasse. Da jeg, som daglig leder af sidstnævnte institution, har føling med, at borgerne virkelig benytter byens pengeinstitutter til løbende forretninger og opsparing, kan jeg bekræfte, at denne vigtige forudsætning for yderligere ekspansion i vor by er opfyldt.

Der er stadig meget store opgaver, der skal løses i fremtiden. Hos boligministeren ligger fuldt færdige planer til et storhotel, som alle håber vil blive snarligt frigivet. I denne sommer har byen til stadighed været fordoblet indbyggermæssigt, idet et stigende antal turister finder til Glyngøre. Et udvalg arbejder på fremtidig løsning af børnehaveproblemet, og mange ønsker og forslag fra forskellige møder er tilgået Borger- og Håndværkerforeningen, altsammen positive ting, som der må findes løsninger på.

Mange planer fødes og føres som modne ud i livet. Men ikke alene det daglige arbejde er en forudsætning for byens trivsel. I vor by trives bl.a. aftenhøjskolen med stort besøg. Fritidsklubben er et godt samlingssted for de unge, og de kommer der i stort antal. Sporten er i stadig og stor udvikling. Positive kræfter har i dette efterår startet FDF og FPF, og mange andre fritidsbeskæftigelser er tilstede, så byen på alle områder kan være et godt sted for borgerne at virke og leve. *Steen Sørensen.*

Østergade
Telefon 333

Sig det med blomster

**Nielsens
Handelsgartneri**

**Kolonial-
og chokolade
en gros**

A/s K. Madsen

Nykøbing Mors . Telefon 277 - 278

**Axminster
Wilton
Rya**

Tøppelageret

**Ved BP,
Jernbanegade,
telefon 1344**

Forlang demonstration eller prøver tilsendt

Ove Bak

Fruevej 41 . Nykøbing Mors

Telefon 297

Flere og flere
erfarer at

Vils MØBLER

har det
store
udvalg
og de rigtige priser

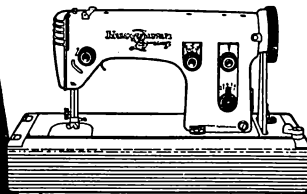

Brdr. Bjørnsgaard

Vils, telefon 20

Husqvarna

NYHED

Transportabel Zig-zag sy-
maskine med indbygget
motor og kuffert kun

Kr. 985-

el. kr. 39- pr. md.

THORKILD HANSEN

Nørregade 26 . Nykøbing M.

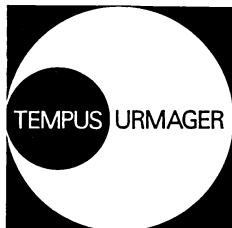
URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE

John Justesen

Grønnegade

Telefon 114

BUTEX er givet URET for livet!

100% schweizer-kvalitet!

BUTEX URE købes naturlig-
vis hos den faglærte urma-
ger - det er ikke dyrere, blot
bedre at gå til fagmanden!

Præcis -
elegant -
og altid
moderne!

Julegave idéer

Urlænker i kæmpeudvalg	fra	6,00
Rejseure	fra	12,00
Minut-ure	fra	18,00
Køkkenure, 8 døgus værk	fra	25,00
Barometre	fra	28,00
Lod-ure, 8 døgn værk	fra	115,00
Armbåndsure - schweizer ure . . .	fra	75,00

17 stens, stødsikker, vandtæt, antimagnetisk, med Tempus garanti.

URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE . URE

I år er der
ingen tvivl,
da køber vi
legetøjet
hos...

Willy Jensen

LILLETORV . TELF. 162 . NYKØBING M.

Vi ønsker glædelig jul
OG GODT NYTÅR

Aksel Mortensen

KØBMAND

Fyrvej . Telf. 877 . Nykøbing Mors

Caltex Service Station

Søren Haaning

Nørrebro 23 . Telf. Nykøbing Mors 137

Benny Klastrup

Bladsalget, Banegården . Nykøbing Mors

Aagades Autoværksted

Aut. Triumph-Herald forhandler

v. Bent Søndergaard . Nykøbing M. . Telf. 236

Slagtermester Louis Jespersen

Emilievej 25 . Nykøbing M. . Telf. 1080

MÆLK - FLØDE - SMØR

fra

DUEHOLM MEJERI

det førende Mejeri

PERLE IS

uovertruffen i

KVALITET OG VELSMAG

BØRNENES SIDE

Jule-billedgåde

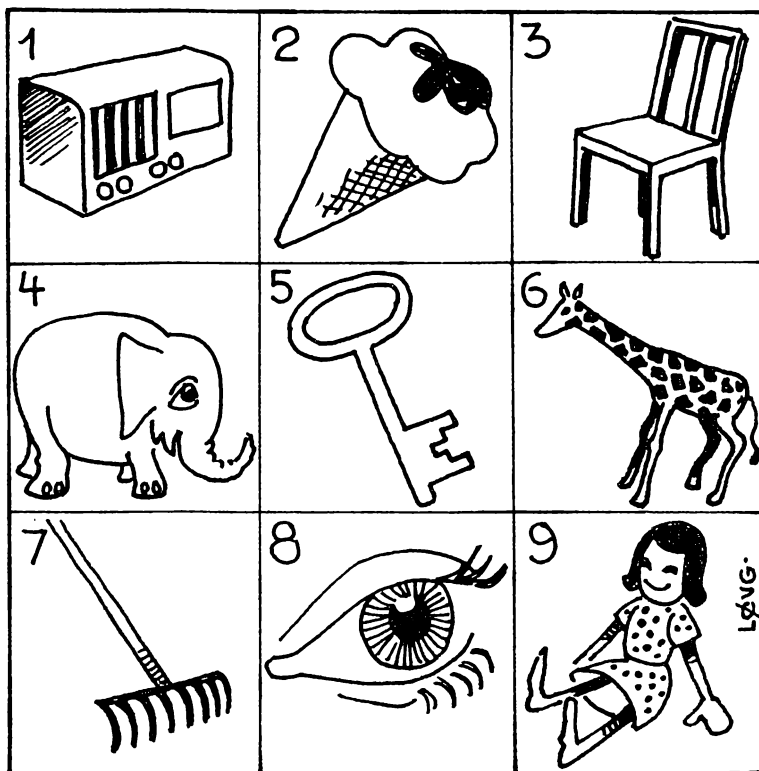
Når du har fundet ud af, hvad tegningerne forestiller, skriv da det første bogstav fra hvert ord. Disse 9 bogstaver sætter du sammen i rækkefølge til et ord, der betegner noget, mange mennesker spiser juleaften.

Løsningen indsendes senest d. 10. jan. 1964 til »Jul på Mors«, postbox 39, Nykøbing Mors.

Præmie: Et gavekort 10 kr.

På løsningen skrives fra hvilken af annoncererne gavekortet ønskes.

Husk: Konvolutten mærkes »Jule-billedgåde«.

12 hjerter

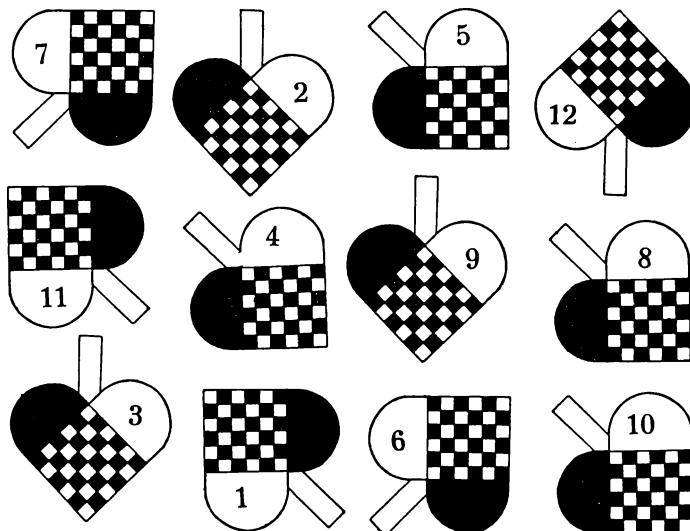
12 ens hjerter — tror man, men på den ene mangler lidt. Kan du finde den?

Løsningen indsendes senest d. 10. jan. 1964 til »Jul på Mors«, postbox 39, Nykøbing Mors.

Præmie: Et gavekort 10 kr.

På løsningen skrives fra hvilken af annoncererne gavekortet ønskes.

Husk: Konvolutten mærkes »12 hjerter«.

Den store „kinesiske“ mur

Vi antager, at jordkloden er en ganske regelmæssig kugle, uden bjerge eller have. Nu bygger vi i tankerne en kæmpemæssig mur rundt om hele ækvator — en slags kinesisk mur om hele kloden. Muren skal være 10 meter høj og 5 meter bred og bestå af sten, som vejer $2\frac{1}{2}$ ton pr. kubikmeter.

Denne mur vejer altså ikke så ganske lidt, og derfor stiller vi spørgsmålet: *hvor meget tungere er jorden blevet efter opførelsen af denne mur?*

Det kan tilføjes, at jordens omkreds ved ækvator er 40.000 km, og at jordklodens vægt skønnes at være 6 kvadrilioner kg.

Løsning side 64.

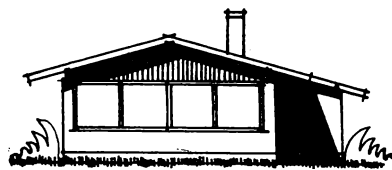
Præmierebus

Løsningen indsendes senest den 10. januar 1964 til „Jul på Mors“, postbox 39, Nykøbing M. Præmie: Et gavekort 10 kr. På løsningen skrives, fra hvilken af annoncørerne gavekortet ønskes. Husk: Konvolutten mærkes „Rebus“.

Send „JUL PÅ MORS“ til slægt og venner

✧ Kan købes i kioskerne og hos boghandlerne ✧

Tænker De på at bygge

ERAS

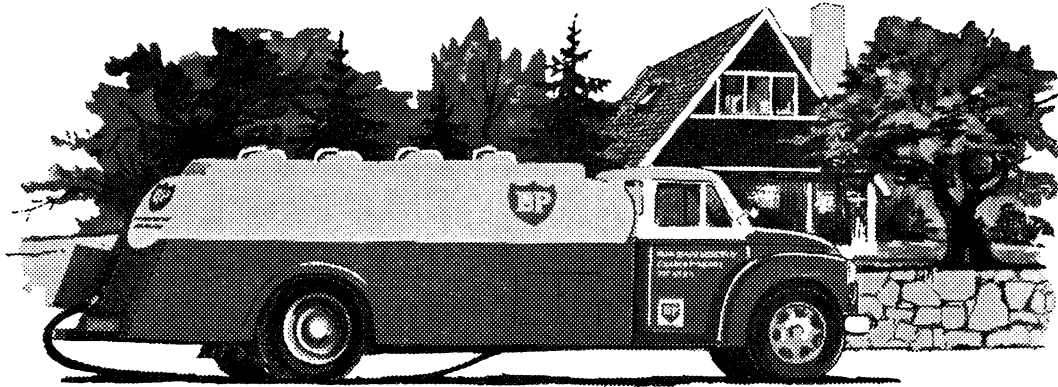
så forhør uden forbindelse nærmere om **ERAS typehuset**

ERAS-typehusene er nøje udarbejdet af vore dygtige arkitekter, praktisk indrettet, højisoleret og bygget i moderne stil. Vi kan tilbyde Dem 10 forslag i størrelser fra 92 m² til 109 m² til de helt rigtige priser.

Brødrene

Ø. Jølby . Telefoner 171 og 213

Sørensen

BP fyringsolier *lige til døren!*

Vi kører i fast rute med varme - og De får præcise leverancer af de kendte rustbeskyttende BP fyringsolier, når De træffer aftale med os. Vi kører lige til Deres dør i egen moderne tankbil med justeret udmåling og leverer til tank, i tromler eller dunke. - Med en BP varmekonto sikrer De Dem fordelingen af fyringsudgifterne over 10 måneder - uden tillæg af nogen art (december og juni er betalingsfri). Levering også gennem Deres sædvanlige forhandler.

BP MORSØ DEPOT

Gunnar Mark

Ø. Jølby pr. Ærslev, tlf. Ø. Jølby 305

Når på julehandel De ta'r,
besøg da

HUMMELs
Pølse- og Kaffebar

Åben fra 6 morgen til
23 aften

Telefon 1140

S. A. HUMMEL

Gælder det **Cykler**
Knallerter
så

COLEs
Cykler

Nykøbing Mors, tlf. 751

**STORT UDVALG
I TILBEHØR**

KOLONIAL - VIN

FRUELED

*er rette
sted*

TELEFON 157

KONSERVES - KAFFE

Nørregades Kiosk

M. Tidemann Larsen
Nykøbing Mors . Telf. 671

H. Sønderkov

KONFEKTURE . IS
Nørregade 2 . Telf. 879 . Nykøbing Mors

Kr. Bækedal

KØBMAND
Nørrebro 87 . Telf. 393 . Nykøbing Mors

L. M. Nielsen

AUTO-SADELMAGER
Provst Schades Alle 23 . Tlf. 336 . Nykøbing M.

Th. Pedersen

Restaurant Limfjorden
Nykøbing Mors . Telefon 496

Sten Jacobsen

Telefon 937 . Nykøbing Mors

Julegave idéer

STORT UDVALG

Støvletter

Herre- og damesko

Hjemmesko

●

Tæppeskind,
islandske, australske

●

Alt i

musik-instrumenter

●

Største udvalg i
grammofonplader**A. HALSE** TELF. 175

Løsninger på opgaverne side 37 og 61

Tal-mysterium: Vandret 13-8-2-5-11 og 12-4-6-3-14 —
lodret 16-8-1-4-10 og 9-5-7-3-15.

Terningerne: 54 - 36 - 8 - 0 og 27.

Hvor mange: Kun een (drengen) var på vej til Nykøbing.
De andre kom fra Nykøbing.

Skjulte byer og lande: 1. Dover, Aden, Iran (Randers er
ikke skjult). — 2. Mukden, Formosa. — 3. Aden, Malmø,
Indien. — 4. Afrika, Lejre, Varde, Nibe. — 5. Kina, Ringsted.

Lises julegave: Dukke.

Sportsrebus: Fodbold — Frispark — Halvleg.

DEN STORE KINESISKE MUR

De alt for ivrige regnemestre blandt vore læsere har
måske forlængst regnet ud, at denne mur vil komme
til at veje ca. 5 billioner kg og altså

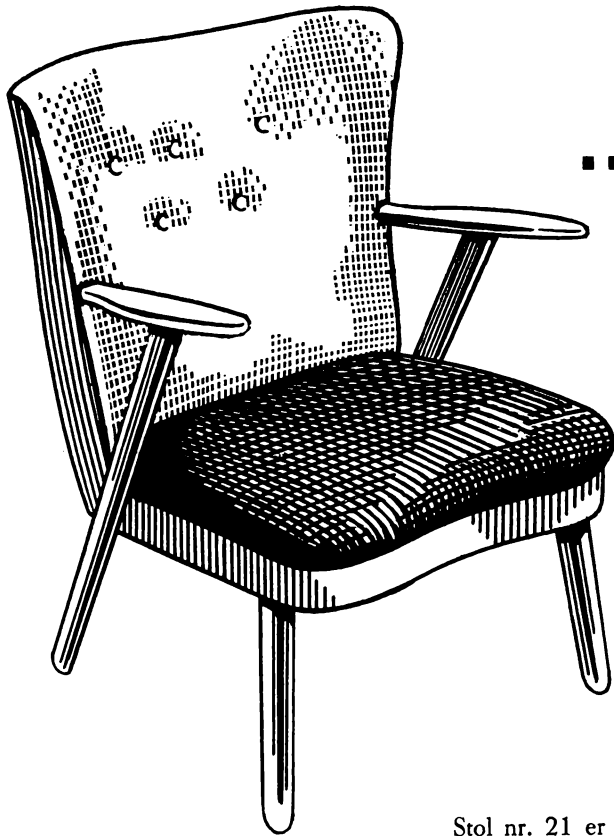
Men al udregning er ganske overflødig. Jorden bli-
ver ikke et eneste gram tungere efter bygningen af
denne kæmpemur, såfremt byggematerialet da ikke er
faldet ned fra månen eller et andet himmellegeme.

Hold Dem til **VOLVO**
den holder til Dem

Henning Dahl Pedersen

aut. Volvo forhandler
Vesterbro 70, telefon 1095
Nykøbing M.

*Eneforhandling af***Skjold Burne
Vine****Øbing-pedersen***Algade 20, Nykøbing Mors, telefon 68*

...bare for sjov

ERAN-fabrikken er i julestemning, hvilket giver sig udslag i en lille lodtrækning om en stol som illustreret - stol nr. 21.

**Morslands
Historiske Museum**
7900 Nykøbing Mors

Stol nr. 21 er en behagelig hvilestol monteret med slidstærkt stof og i prima teak-stel. Stopningen er polyæterskum, og den runde ryg bevirker, at man føler virkelig velvære ved at sidde i denne stol.

Køber De en sådan stol, — måske som julegave til Dem selv eller en, De kan li' — får De udleveret en lodseddel hos Deres møbelhandler og er med i lodtrækningen om en stol nr. 21. Denne lodtrækning foretages den 18. december og bliver bekendtgjort i dagspressen den 22. december 1963.

Vejledende udsalgspris: Kr. 224,00

Se stolen hos Deres møbelhandler.

ERAN MØBLER

gi'r Dem hjemvé

VED DE

at

giver højere rente på:

Index opsparing
Kapitalpension
Selvpensionering
Kapitalbinding
Børneopsparing
Skattelettelse

- og ovennævnte konti giver *Skattelettelse*

De er altid velkommen i

MORSØ SPAREKASSE

Nykøbing Mors